

Jérusalem et ses multiples facettes

Ensemble de posters sur Jérusalem

Photos :

1. Yaal Herman
2. Malca Barkay
3. Yossi Zamir
4. Site du ministère du Tourisme
5. Flash 90
6. Rafi Ben Hakoun
7. Mark Brodtkin, Canada (JerusaLENS)
8. Frank Harris, Angleterre (JerusaLENS))
9. Ein Yael Living Museum
10. Maxim Dinstein, Musée de la Science
11. Zvi Yohmetman

Remerciements :

Hani Dassa, directrice du Département Etranger, Division Education, KKL
Malca Barkay, coordinatrice du contenu pour la diaspora, Département Etranger, Division Education, KKL
Moran Har-Yehezkei, directrice du Département Publications, KKL
Amit Shai, From Idea to Performance ltd

Table des Matières

- 9. Musées à Jérusalem
- 12. Arts et Culture à Jérusalem
- 15. Centre-ville
- 18. Art Environnemental
- 21. Les Quartiers de Jérusalem
- 25 Sites Historiques
- 28. Industrie à Jérusalem
- 31. Jérusalem, la Capitale d'Israël
- 34. Institutions et symboles à Jérusalem
- 37. Parcs et Forêts –contribution du KKL-JNF
- 40. Institutions d'Enseignement et de Recherche
- 43. Une Ville Sainte pour Trois Religions
- 46. Jérusalem en tant que centre spirituel
- 49. Divertissements
- 52. Monuments et Sites Commémoratifs à Jérusalem
- 56. Portes de Jérusalem

Essence du projet

Un groupe d'affiches comprenant 16 posters touchant à des thèmes représentatifs de la ville de Jérusalem, d'hier comme d'aujourd'hui, et qui retracent l'histoire de la ville au fil des années, d'un point de vue historique et socio-culturel, et témoignent du nouvel essor dont profite cette ville qui fait face à son avenir.

Pour chaque sujet, ont été soigneusement sélectionnés cinq sites typiques, de sorte à illustrer son titre fidèlement.

L'affiche sera accompagnée d'une sélection à la fois riche et variée d'activités. Les enseignants désireux d'élargir et d'approfondir l'apprentissage et le travail éducatif autour du sujet, pourront consulter le site internet du FNJ (KKL) et y trouver des informations complémentaires ainsi que des liens externes.

Le projet unira les participants autour d'une expérience appelée Jérusalem, et il aidera à percevoir la complexité et le pluralisme qui la caractérise, sa dimension sacrée ainsi que la signification spirituelle et symbolique qu'elle représente aux yeux du peuple d'Israël.

Objectifs du projet :

1. La connaissance et la reconnaissance envers le patrimoine transmis par la ville de Jérusalem sous toutes ses facettes, tout en promouvant le sentiment d'amour et d'appartenance individuelle envers la capitale de l'Etat juif et démocratique d'Israël, centre névralgique du peuple juif.
2. La découverte des structures culturelles et historiques de la ville de Jérusalem, tenant lieu de composante et de source de renforcement de leur identité personnelle et nationale.
3. Comprendre l'importance et le caractère unique de la « Journée de Jérusalem » comme fête nationale.
4. Discuter de la situation complexe dans laquelle se trouve la ville de Jérusalem après son unification - une cité aux multiples facettes et contrastes, où se mêlent les peuples, les religions et les cultures, nous forçant à faire preuve de tolérance, d'équité et de respect mutuel.
5. Renforcer le bagage éthique de sorte à permettre un dialogue plus responsable autour de thèmes et de dilemmes propres à une ville diversifiée et à une société multiculturelle.
6. Prendre conscience du lien entre la « Jérusalem céleste » et la « Jérusalem d'ici-bas » ; de celui entre Jérusalem en tant que symbole et Jérusalem comme environnement au quotidien.

Ensemble de groupe d'affiches

Pour chaque sujet désigné comme thème principal autour de la ville de Jérusalem ont été sélectionnés et attribués cinq sites différents.

Un texte d'information a été rédigé pour chacun des sites. Ce texte de description est destiné à tous ceux qui ne connaissent pas le site, plus particulièrement, les Juifs provenant de la diaspora. Les textes fournissent des informations concernant l'histoire du site ainsi qu'une description de la situation actuelle. Les textes feront office de connaissances générales qui serviront à l'élaboration d'activités stimulantes.

À l'ensemble seront ajoutées huit activités dont l'objectif sera de présenter le groupe d'affiches et les différents sites se trouvant à Jérusalem. Ces activités comprennent les accessoires nécessaires à leur exécution (par exemple, une carte de la ville où l'emplacement du centre-ville et de la Vieille Ville sera mis en valeur). Ces activités seront adaptées à l'âge des participants, en fonction du niveau d'enseignement : primaire, secondaire et supérieur. Le projet sera imprimé et joint au groupe d'affiches. De plus, il sera publié en ligne sur le site internet.

Département Etranger – Division Education KKL

Chers chlihim, enseignants, madrihim et éducateurs,

Le Département des programmes éducatifs à l'étranger – Division de l'éducation du KKL, est heureux de vous présenter la brochure d'information jointe au kit de posters consacrés aux sites de Jérusalem. Jérusalem, capitale éternelle du peuple juif, la ville unifiée, est une ville aux multiples facettes qui allie traditions, religions et cultures.

3000 ans après que le roi David ait choisi d'y installer la capitale de son royaume, et cinquante ans après la réunification de la ville, la capitale d'Israël vit, respire, se développe et constitue un pôle d'attraction pour les Juifs et les non-Juifs du monde entier.

La brochure et les affiches vous serviront d'outil pour l'étude et la connaissance de la capitale sous tous ses aspects, de la Jérusalem d'hier et d'aujourd'hui. Les photographies illustrent la beauté de Jérusalem, la richesse de son tissu urbain, offrant un regard sur le développement de la ville. Parmi les sujets présentés : les institutions et les symboles de Jérusalem, la culture et les loisirs, les musées, les sites commémoratifs, les sites historiques, la contribution du KKL à la qualité de la vie à Jérusalem, etc.

Les images de la ville enrichiront les connaissances des élèves et de la communauté et contribueront considérablement au développement de l'identité juif et au renforcement du lien avec Israël.

Cordialement,
Département Etranger
Division Education
KKL

מוזיאון ישראל | Musée d'Israël

Musée d'Israël

Le Musée d'Israël est le plus grand et le plus important musée du Quartier des Musées situé à Guivat Ram, à Jérusalem. C'est la plus grande institution culturelle d'Israël et il fait partie des principaux musées d'art et d'archéologie du monde. La collection encyclopédique du musée est répartie en quatre divisions : L'aile Bétsalel consacrée aux beaux-arts, l'aile Bronfman d'archéologie, l'aile Mandel d'art et de culture judaïque et enfin l'aile de l'enseignement de l'art à la jeunesse. Le musée a été fondé en 1965. Durant ses 50 années d'existence, grâce au soutien généreux de son cercle international de bienfaiteurs, ainsi que de nombreuses contributions, il a réussi à réunir une collection aussi vaste que variée, où près d'un demi-million d'articles viennent témoigner de la diversité de la culture matérielle.

מוזיאון ישראל

מוזיאון ישראל, הוא הגדול והמשמעותי ביותר מבין המוזיאונים המהווים את קריית המוזיאונים, בגבעת רם בירושלים. הוא מוסד התרבות הגדול ביותר במדינת ישראל ונמנה עם המוזיאונים לאמנות וארכאולוגיה המובילים בעולם. האוסף האנציקלופדי של המוזיאון מוצג בארבעה אגפים: אגף בצלאל לאמנות, אגף ברוד נפמן לארכאולוגיה, אגף מנדל לאמנות ותרבות יהודית ואגף הנוער לחינוך לאמנות. המוזיאון נוסד בשנת 1965, ובעזרת תמיכתו של חוג פטרונים מכל רחבי העולם ותרומות רבות הצליח ב-50 שנות קיומו לבנות אוסף נרחב ומגוון ובו כחצי מיליון פריטים המשקפים את מלוא המגוון של התרבות החומרית

מוזיאון ארצות המקרא Musée des pays de la Bible

Musée des pays de la Bible

Le Musée des pays de la Bible, situé à proximité du Musée d'Israël, est le seul musée historique au monde consacré à l'époque biblique et à l'ensemble du périmètre géographique décrit dans la Bible. Il retrace les changements historiques et culturels traversés depuis l'aube de la civilisation jusqu'au début de l'ère chrétienne et ce, dans le cadre historique du Proche-Orient à cette époque.

Le musée a ouvert ses portes en 1992 et a acquis depuis une reconnaissance internationale en tant que centre culturel et éducatif.

מוזיאון ארצות המקרא

מוזיאון ארצות המקרא, השוכן בסמוך למוזיאון ישראל, הינו המוזיאון היחיד בעולם המציג את ההיסטוריה של תקופת המקרא בארצות השונות של התנ"ך ועוקב אחר תהליכים היסטוריים ותרבותיים משחר הציוויליזציה ועד לתקופת הנצרות הקדומה, במרחב ההיסטורי של המזרח הקדום. המוזיאון החל לפעול בשנת 1992, ומאז זכה להכרה בינלאומית כמרכז אוניברסלי לתרבות ולחינוך.

מוזיאון לאומנות האסלאם Musée d'art islamique

Musée d'art islamique

Le Musée d'Art Islamique siège dans le quartier de Katamon à Jérusalem. Inauguré en 1974, sa mission est de recueillir, préserver et exposer l'art et les vestiges archéologiques qui représentent l'art islamique à travers les âges, les différentes conquêtes et les renversements politiques qui ont eu lieu au cours de l'histoire musulmane, du VIIe au XIXe siècle. Cela fait maintenant plus de quatre décennies que le musée abrite sous son toit une des collections les plus impressionnantes au monde et il est le seul musée dans son genre dans le pays. Les expositions permanentes présentées offrent un regard à la fois approfondi et élaboré des trésors artistiques issus des régions dominées par l'Islam, tel que l'Égypte, la Syrie, l'Irak, l'Iran, la Turquie, l'Inde, l'Afghanistan et l'Espagne. Le musée perçoit sa mission comme celle d'un médiateur censé renforcer l'entente supposée exister entre les Juifs et les Arabes vivant côte à côte.

מוזיאון לאומנות האסלאם

המוזיאון לאומנות האסלאם יושב בשכונת קטמון בירושלים. נחנך ב-1974, במטרה לאסוף, לשמר ולהציג פרטי אמנות וארכיאולוגיה המייצגים את אמנות האסלאם על פני כל התקופות, הכיבושים וחילופי השלטון שהתחוללו בהיסטוריה המוסלמית, החל מהמאה השביעית ועד המאה ה-19. ב-40 שנותיו, הפך למשכן לאחד האוספים החשובים מסוגו בעולם, והוא היחיד מסוגו בארץ. אוספי הקבע המוצגים בו מעניקים פריסה רחבה ומבט עומק לאוצרות האמנות מן המרחב המוסלמי שהשתרע ממצרים, סוריה, עיראק, איראן, תורכיה, הודו, אפגניסטן וספרד. המוזיאון רואה את ייעודו כמגשר ומעמיק את ההבנה בין יהודים וערבים החיים זה לצד זה..

מוזיאון המדע Musée des sciences

Musée des sciences

Le Musée des sciences Bloomfield de Jérusalem, se trouve au centre du Quartier des Musées à Guivat Ram, à Jérusalem. Le musée présente des expositions temporaires axées autour des thèmes de la science et la technologie. Les expositions sont interactives et elles invitent les visiteurs à dépasser le stade de spectateurs passifs et venir toucher

et jouer avec les éléments exposés. Le musée vise à présenter la science comme une composante de la culture moderne, par le biais de liens directs avec des phénomènes rencontrés au quotidien.

Le musée a vu le jour en juillet 1922, dans le cadre du laboratoire du professeur Peter Hillman, situé à l'Institut des Sciences Naturelles, au campus Givat Ram de l'Université Hébraïque, dans le but d'éveiller la curiosité et d'approfondir la compréhension de la science et de la technologie auprès du grand public.

מוזיאון המדע

מוזיאון המדע ע"ש בלומפילד ירושלים, יושב בקריית המוזיאונים, בגבעת רם בירושלים. במוזיאון מוצגות תערוכות מתחלפות בנושאי מדע וטכנולוגיה. התערוכות אינטראקטיביות, ומזמינות את המבקרים לא רק לצפות במוצגים, אלא גם לגעת בהם ולהפעיל אותם. המוזיאון שואף להציג את המדע כחלק בלתי נפרד מן התרבות המודרנית ומקשר אותו לתופעות מחיי היומיום.

המוזיאון נוסד ביולי 1922, במעבדה של פרופסור פיטר הילמן, במכון למדעי החיים, של האוניברסיטה העברית בגבעת רם, במטרה לעורר את הסקרנות ולהעמיק את ההבנה בעולם הטבע והטכנולוגיה לקהל רחב ככל שניתן.

מוזיאון פעיל עין יעל Musée interactif Ein Yael

Musée interactif Ein Yaël

Au Nahal Réfaïm à Jérusalem, se trouve Ein Yaël, un musée interactif situé en plein air. On y trouve d'anciennes terrasses agricoles, une fontaine, des vergers, des installations agricoles, une rue romaine restaurée où se trouvent des magasins et des ateliers de fabrications artisanales, des vestiges archéologiques, une résidence romaine, des saunas et des mosaïques impressionnantes. Tous ces coins magiques renaissent à la vie grâce à une variété d'ateliers de travaux pratiques consacrés à d'anciens métiers tombés en désuétude. Le musée invite les visiteurs à retourner 2 000 ans dans le temps, par le biais d'une expérience personnelle rendue possible par la mise en œuvre de certains travaux artisanaux et la visite de ce magnifique site archéologique. Parmi les divers ateliers, on retrouve le tissage, la poterie, la mosaïque, la peinture en plein air, la construction à base de boue, la vannerie, la fabrication d'instruments de musique, la préparation et la cuisson de pain, etc. Durant les saisons agricoles appropriées, les visiteurs

peuvent aussi s'initier à la production d'huile d'olive, de jus de raisin ainsi qu'au battage du blé. Chaque atelier offre la possibilité de pratiquer manuellement différentes activités élaborées afin de produire des outils, des objets et de la nourriture ainsi que le fait l'Homme depuis l'aube des temps et jusqu'à nos jours..

מוזיאון פעיל עין יעל

בנחל רפאים בירושלים, בחיק הטבע שוכן מוזיאון פעיל עין יעל. טרסות קדומות, מעיין, בוסתנים מתקנים חקלאיים, רחוב רומי משוחזר ובו חנויות ובתי מלאכה, שרידים ארכאולוגיים, ווילה רומית, בתי מרחץ ופסיפסים מרשימים. כל אלה מתגלים בפינות קסומות באתר ומתעוררים לחיים באמצעות מגוון סדנאות לשימור מלאכות עתיקות. המוזיאון מזמין את המבקרים לחזור 2,000 שנה אחורה, באמצעות התנסות אישית במלאכות שונות וסיור באתר הארכיאולוגי המרהיב. בין המלאכות המופעלות במקום נמנות אריגה, קדרות, פסיפס, ציור פרסקו, בנייה בבובץ, קליעת סלים, בניית כלי גינה אפיית פיתות ועוד. בעונות החקלאיות המתאימות מופעלים בית בד ליצור שמן, גת ליצור תירוש וכן גורן לדיש החיטה. העבודה בסדנאות מאפשרת התנסות אישית בתהליך ייצורם של כלים, הפצים ומזון ששימשו את האדם מקדמת דנן ועד היום.

תיאטרון ירושלים | Théâtre de Jérusalem

Théâtre de Jérusalem

Le Théâtre de Jérusalem, le plus grand et le plus actif des centres d'arts et de culture d'Israël, situé dans le quartier de Talbieh à Jérusalem, est le cœur de la vie culturelle de la capitale. Le théâtre a été créé à l'initiative de Miles M. et Guita Sherover et du maire Teddy Kollek. Son ouverture au public remonte à 1971. Plus de 600.000 personnes de tout âge, s'y rendent chaque année afin de profiter des représentations théâtrales, chorégraphiques et musicales, mais aussi d'assister à des films, des spectacles, et des divertissements mis en scène en Israël. À cela s'ajoutent les festivals et les expositions artistiques variés.

תיאטרון ירושלים

תיאטרון ירושלים, מתחם התרבות והאמנות הגדול והפעיל בישראל, שוכן בלב השכונה הירושלמית טלביה, ומצוי במרכז העשייה התרבותית של הבירה. התיאטרון הוקם ביוזמת מיילס מ. וגיטה שרובר וראש העיר טדי קולק, ב-1971 החל לפעול, עבור הקהל הרחב. במתחם התיאטרון מבקרים למעלה מ-600,000 איש בשנה, ביניהם ילדים ומבוגרים, הנחשפים למיטב מופעי התיאטרון, המחול, המוסיקה, סרטי האיכות, ומופעי בידור המועלים בישראל, ומבקרים בפסטיבלים ובתערוכות.

תיאטרון החאן Théâtre Le Khan

Théâtre Le Khan

Le théâtre Le Khan est le principal théâtre de répertoire et d'auteur de Jérusalem. Il constitue un point d'ancrage culturel majeur à Jérusalem. Le théâtre est situé dans un bâtiment tout aussi singulier qu'impressionnant datant du 19ème siècle, qui faisait probablement office de fabrique de soie. En 1965, le lieu a capté l'attention de Philip Diskin, qui a prédit que l'endroit allait abriter le premier théâtre de Jérusalem. Il a fallu attendre la fin 1967 pour que sa vision se concrétise. La troupe permanente du théâtre Le Khan forme un ensemble d'acteur cohérent et de haute qualité, mettant en scène chaque année environ cinq nouvelles représentations, y compris des pièces israéliennes, dont certaines sont écrites à l'intention de la troupe de comédiens, ainsi que des pièces européennes et américaines, classiques ou modernes.

תיאטרון החאן

תיאטרון החאן הינו התיאטרון הרפרטוארי-היוצר המוביל בירושלים, ומהווה עוגן תרבותי מרכזי בירושלים. התיאטרון ממוקם במבנה מרשים וייחודי מהמאה ה-19, ששימש ככל הנראה בית חרושת לייצור משי. בשנת 1965 שבה המקום את עינו ואת ליבו של פיליפ דיסקין, אשר חזה, כי במקום זה יקום התיאטרון הראשון של ירושלים. בשלהי 1967 חזונו מתממש. להקת השחקנים הקבועה של החאן המהווה אנסמבל תיאטרוני מגובש ואיכותי, מעלה מדי שנה כ-5 הפקות חדשות, אשר כוללות מחזות ישראליים, שחלקם נכתב במיוחד עבור הלהקה, לצד מחזאות אירופאית ואמריקנית, קלאסית ומודרנית.

coopération entre l'Agence Juive, le Fonds National Juif (KKL) et la Société chargée du Développement Économique de Jérusalem ; tous réunis pour ériger un centre de congrès destiné à symboliser la souveraineté du jeune État hébreu et répondre aux besoins de l'ensemble du Peuple Juif. C'est dans ce lieu que s'est tenu le XXIIIe congrès sioniste, le premier à se dérouler sur le sol de la Terre Promise. Le but des fondateurs était de montrer aux citoyens d'Israël, aux Juifs de la diaspora et au reste du monde, la dimension centrale de Jérusalem dans la vie du Peuple Juif et la contribution apportée par celui-ci à la culture universelle.

בניי האומה Centre international des Congrès (Binyanei Ahouma)

Centre international des Congrès (Binyanei Ahouma)

Le Centre International des Congrès (Binyanei Ahouma) est le principal et le plus grand centre de conventions d'Israël. Le centre se trouve dans un bâtiment moderne situé stratégiquement à l'entrée de Jérusalem. Le CIC a été construit en 1950 grâce à une

בניי האומה

מרכז הקונגרסים הבינלאומי- בנייני האומה הינו מרכז הכנסים הגדול והמוביל בישראל. המרכז יושב בתוך מבנה מודרני המצוי במקום אסטרטגי בכניסה לעיר ירושלים. בנייני האומה הוקמו בשנת 1950, על ידי הסוכנות היהודית, קרן קימת לישראל והחברה הכלכלית למען ירושלים, שחברו יחד להקמת "HYPERLINK" מרכז כינוסים שיסמל את ריבונותה של מדינת ישראל הצעירה ויהווה מרכז לעם היהודי כולו. בבנייני האומה התקיים הקונגרס הציוני ה"ג", הראשון שהתקיים במדינת ישראל. מטרת המייסדים הייתה להראות לאזרחי ישראל, ליהודי התפוצות ולאומות העולם את מרכזיותה של ירושלים בחיי היהדות ואת תרומת העם היהודי לתרבות העולמית.

בית אביחי Beit Avih'ai

Beit Avih'ai

Beit Avih'ai est un centre culturel multidisciplinaire situé à Jérusalem. Le centre a été créé par la Fondation Avi H'aï, et ouvert au public en 2007. Ce splendide bâtiment, conçu par l'architecte Ada Carmi-Melamed est situé à l'angle des rues King George et KKL (le Fonds National Juif), à la frontière du quartier Réh'avia et du centre-ville. Il se fond parfaitement dans le paysage constitué par l'architecture des institutions existantes : la Grande Synagogue, la résidence du Premier Ministre, ainsi que d'autres institutions gouvernementales semblables. Le centre accueille des activités culturelles variées dans les domaines de la musique, du cinéma, de la littérature et de la poésie, du théâtre, des arts visuels, de la Pensée Juive, à travers des représentations théâtrales, des ateliers et des activités éducatives. De surcroît, Beit Avi H'aï édite un journal en ligne qui publie des contenus textuels et visuels, en partie en relation directe avec les événements se déroulant au Beit Avi H'aï. À l'occasion de Yom Hazikaron (le jour de commémoration des victimes des guerres et des attentats), le

site présente le projet « Un visage. Un jour. Un souvenir » qui consiste en une série de film d'animations à la mémoire des défunts..

בית אביחי

בית אבי חי הוא מרכז רב-תחומי לתרבות בירושלים. המרכז הוקם ביוזמתה של קרן אבי חי, ונפתח לקהל בשנת 2007. הבניין היפה, בתכנונה של האדריכלית עדה כרמי-מלמד ממוקם בפינת הרחובות המלך ג'ורג' וקק"ל, בגבול שבין שכונת רחביה למרכז העיר, והוא משתלב ליד המוסדות הקיימים באזור: בית הכנסת הגדול, בית ראש הממשלה, בית המוסדות הלאומיים, ואחרים. המרכז פועל בתחומי תרבות רבים ובהם מוזיקה, קולנוע, ספרות ושירה, תיאטרון, אמנות פלסטית, מחשבת ישראל, באמצעות מופעי במה, סדנאות ופעילויות חינוכיות. בנוסף מפעיל בית אבי חי כתב עת באינטרנט המציע תוכן טקסטואלי וויזואלי, חלקו בזיקה לאירועי בית אבי חי וחלקו עצמאי. האתר מציג מדי יום זיכרון את פרויקט "פנים. יום. זיכרון" הכולל סרטוני אנימציה לזכר הנופלים.

סינמטק La Cinémathèque

La Cinémathèque

La cinémathèque de Jérusalem est située dans une ancienne maison, au dos de la

vallée de Guei Hinnom, au pied des remparts de la Vieille Ville. C'est l'un des centres de divertissement les plus singuliers de la ville. La Cinémathèque a été officiellement fondée en 1981. Depuis, l'établissement remplit son rôle de scène privilégiée au profit des chefs-d'œuvre du cinéma israélien et international. La réalisation de cette vision a été possible grâce à la mise en place par Lia et Wim van Leer d'un centre d'archive de films de qualité et leur projection au grand public. Lia van Leer a été nommée directrice de la cinémathèque et a occupé cette fonction jusqu'à son décès en 2015.

הסינמטק

סינמטק ירושלים שוכן בתוך בית עתיק, בגיא בן הנום, למרגלות חומות העיר העתיקה, ומהווה את אחד ממוסדות הביילוי המיוחדים בעיר. ב-1981 נפתח הסינמטק באופן רשמי, ומאז ראה את תפקידו לשמש במה למיטב היצירה הקולנועית בארץ ובעולם. מימוש החזון נעשה באמצעות הקמת ארכיון סרטי איכות שהקימו ליה ווים ואן ליר*, והצגתם בפני הקהל הרחב. ליה ואן ליר נתמנתה למנהלת שלו, תפקיד אשר מילאה עד יום מותה ב-2015.

Le Tramway de Jérusalem | הרכבת הקלה

Le Tramway de Jérusalem

Le tramway de Jérusalem est un système de transport en commun public assuré par l'intermédiaire de rames de métro léger. Le tramway fait partie du plan de développement des transports urbains, qui comprend également la planification et la construction de routes et de voies de trafic, réservées au transport en commun. Les travaux d'infrastructure ont débuté concrètement en l'an 2000 et devait se terminer au bout de six ans, mais il a fallu attendre l'été 2011 pour que la première ligne du tramway fonctionne de manière régulière. Il s'agit du premier tramway de ce genre en Israël.

הרכבת הקלה

הרכבת הקלה היא מערך תחבורה ציבורית להסעת המונים בירושלים באמצעות רכבת קלה. הרכבת הקלה היא חלק מתכנית תחבורה שליסה בעיר, הכוללת גם תכנון לבניית נתיבי תחבורה ציבורית וסלילת כבישים. עבודות התשתית החלו בפועל בשנת 2000 ותוכננו להסתיים כעבור 6 שנים, אולם רק בקיץ 2011 החל הקו הראשון של הרכב לשרת את ציבור הנוסעים. מדובר במיזם הרכבת הקלה הראשון בישראל.

שוק מחנה יהודה Marché Mah'ané Yéhouda

Marché Mah'ané Yéhouda

Le marché Mah'ané Yéhouda est considéré comme le marché ouvert, le plus vivant et bigarré d'Israël. Le marché est situé dans le centre-ville, entre les rues Agrippas et Jaffa (Yafo). Il a commencé à prendre forme progressivement à la fin du 19ème siècle, alors que les paysans arabes des villages voisins venaient vendre leurs produits sur la rue Yafo. Toutefois, il a fallu attendre le mandat britannique pour qu'il adopte la forme que nous lui connaissons aujourd'hui. C'est en effet l'architecte urbain Charles Robert Ashbee qui l'a planifié et lui a donné une forme de marché ordonné, muni d'infrastructures de circulation et d'évacuation des eaux et des déchets, d'éclairage, etc. Depuis 2002, le marché traverse une phase de développement accélérée de ses infrastructures, ce qui a fait de lui un lieu à la fois moderne et populaire à Jérusalem. Les anciens étals du marché ont été convertis en cafés et en restaurants, en boutiques de mode et en magasins végétaliens.

שוק מחנה יהודה

שוק מחנה יהודה נחשב לשוק הקניות הפתוח, התוסס והצבעוני בישראל. השוק הממוקם בין רחובות אגריפס ויפו במרכז העיר, החל להתגבש אט אט בסוף המאה ה-19 כאשר פלאחים ערביים מן הכפרים בסביבה הביאו את תוצרתם החקלאית למכירה בדרך יפו, אולם את צורתו המוכרת לנו כיום קיבל בזמן המנדט הבריטי, כאשר מונה אדריכל הערים צ'ארלס רוברט אשבי לתכנן באופן מסודר את השוק, שיכלול גם תשתיות של מים זורמים, תאורה, פתרונות לפינוי אשפה וכדומה. החל משנת 2002 עבר השוק פיתוח תשתיות מואץ, שהפך אותו למקום מודרני ופופולרי ביותר בירושלים. בין דוכני השוק הוותיקים פועלים כיום בתי קפה ומסעדות, חנויות אופנה ואוכל טבעוני.

מתחם התחנה הראשונה Le complexe de la Première Station

La Première Station Ferroviaire

La Première Station ferroviaire de Jérusalem est un centre de culture et de divertissement, situé à côté du théâtre Le Khan et de la Cinémathèque, plus précisément entre la rue Emek Réfaïm et la route Hébron. Le site a été construit tout autour de l'emplacement de la première gare de Jérusalem et le long du

chemin de fer. En 2013, après l'achèvement d'un vaste projet de restauration, le complexe a enfin pu être accessible au public et il propose dorénavant des restaurants, des cafés, des boutiques d'art, un centre d'accueil, et l'on peut y assister à divers événements culturels tout au long de l'année et profiter d'un espace de loisirs spacieux et agréable.

מתחם התחנה הראשונה

מתחם התחנה הראשונה בירושלים הוא מרכז תרבות וביילוי, הממוקם בין הרחובות עמק רפאים ודרך חברון, לצד תיאטרון החאן והסינמטק. המתחם נבנה סביב מבנה תחנת הרכבת הראשונה של ירושלים ולצד מסילת הברזל. ב-2013 ולאחר שחזור מקיף נפתח המתחם לציבור, ומציע: מסעדות, בתי קפה, חנויות מסחר ואומנות, מרכז מבקרים, אירועי תרבות למיניהם לאורך השנה ומרחב בילוי נעים ורחב ידיים.

מדרחוב בן יהודה Rue Piétonne Ben Yéhouda

Rue Piétonne Ben Yéhouda

La rue Ben Yéhouda est une voie commerciale majeure, campée au cœur du centre-ville de Jérusalem.

Ses premiers jours remontent à l'époque

du mandat britannique, mais c'est dans les années 80 que ce point culminant de la capitale s'est transformé en rue principalement piétonne, comme ce fut le cas plus tard pour d'autres petites ruelles situées dans ses alentours. La rue piétonne Ben Yéhouda s'étend entre la rue King George et la rue Jaffa (Yafo) et est considérée comme l'un des principaux lieux de divertissement de la ville. Elle attire à la fois les touristes et les habitants de la métropole qui ont tendance à l'appeler tout simplement « la rue piétonne » (Midréh'ov).

מדרחוב בן יהודה

רחוב בן יהודה הוא רחוב מסחר ראשי בלב מרכז העיר ירושלים.

ראשית ימיו בתקופת המנדט הבריטי, ובשנות ה-80 של המאה ה-20 הוסב חלקו העיקרי למדרחוב, יחד עם מספר רחובות קטנים סמוכים. מדרחוב בן יהודה משתרע בין רחוב המלך ג'ורג' לבין רחוב יפו והוא אחד ממקומות הבילוי המרכזיים בעיר, המושכים אליהם תיירים ומקומיים כאחד, ונוהגים לקרוא לו פשוט המדרחוב.

נחלת שבעה Nah'alat Shiva

Nah'alat Shiva

Nahalat Shiva est l'un des plus anciens quartiers de Jérusalem. Il fut fondé en 1869 dans le cadre de ce qui est appelé « la sortie des remparts », soit l'implantation juive en dehors des murailles de la Vieille Ville. Il s'agit du troisième quartier établi dans le cadre de cet initiative, après Mishkenot Sha'ananim et Mah'ané Israël. Depuis février 1989, au terme de travaux de restauration et de conservation, le quartier est devenu l'un des centres de loisirs de la capitale, et dans ses ruelles étroites, on peut trouver un grand nombre de restaurants, de bars et de cafés.

נחלת שבעה

נחלת שבעה היא שכונה ותיקה במרכז ירושלים, שקמה בשנת 1869 (תרכ"ט) כחלק מהליך "היציאה מן החומות" - ההתיישבות היהודית מחוץ לחומות העיר העתיקה. הייתה זו השכונה השלישית שנוסדה במסגרת זו, לאחר משכנות שאננים ומחנה ישראל. מאז פברואר 1989, לאחר השלמת עבודות שיקום ושימור, השכונה היא אחד ממוקדי הבילוי של העיר, וברחובותיה הצרים של השכונה ניתן למצוא מסעדות, פאבים ובתי קפה רבים

Le Pont de Cordes | גשר המיתרים

Le Pont de Cordes

Il s'agit d'un pont soutenu par un mat et des câbles en acier se trouvant à l'entrée de Jérusalem, à l'intersection des rues Yafo, Yirmiahou, Shazar et Herzl, qui s'inscrit dans le cadre du projet du tramway de Jérusalem. Le pont, conçu par l'architecte espagnol Santiago Calatrava et inauguré le 25 Juin 2008, est destiné au passage du tramway et des piétons. Ce monument a été érigé dans le but d'ajouter un nouveau symbole à la ville de Jérusalem, cependant, sa construction a fait l'objet d'une vaste polémique, faisant valoir son coût démesuré, sa singularité par rapport au paysage urbain de Jérusalem et son manque d'utilité à l'entrée de la ville.

גשר המיתרים

גשר מעוגן כבלים שנבנה בכניסה לירושלים, בצומת הרחובות יפו, ירמיהו, ש"זר והרצל, כחלק מפרויקט הרכבת הקלה. הגשר תוכנן על ידי האדריכל הספרדי סנטיאגו קלטרואה, ונחנך ב-25 ביוני 2008. הגשר משמש למעבר הרכבת הקלה, וכן מעבר להולכי רגל. נבנה בניסיון להוסיף סמל חדש לעיר ירושלים אולם בנייתו לוותה בהתנגדות גדולה, בטענה שהוא יקר מדי, נטע זר ומונומנט מיותר בכניסה לעיר.

“המפלצת” «Le Monstre»

« Le Monstre»

Le jardin Rabinovitch, plus connu sous le nom de « Gan Hamifletset » (le jardin du monstre), est un parc pour enfants situé à Kiryat Yovel à Jérusalem, en bordure de la route principale qui mène à l'hôpital Hadassah Ein Karem. Au centre de ce jardin siège un monstre de béton faisant office de tobogan pour les enfants du quartier. Cette œuvre de taille monumentale a été conçue entre les années 1971 et 1972 par l'artiste Niki de Saint Phalle en béton coulé. Saint Phalle visait à illustrer le courant féministe et cette bête impressionnante est censée représenter une femme, qui malgré sa corpulence dominant le jardin, dégage une atmosphère apaisante. L'artiste cherchait à briser l'image de la femme fragile tel qu'elle est perçue dans le monde occidental. La rénovation du jardin entourant le « Golem » s'est achevée en 2014 et il est désormais plus sûr et plus libre d'accès aux résidents des alentours.

“המפלצת”

גן רבינוביץ', המוכר יותר בשם גן המפלצת, הוא גן שעשועים בשכונת קריית הויבל בירושלים, על הציר המרכזי המוביל לבית החולים הדסה עין כרם. במרכזו מיצב הבטון “המפלצת”, המשמש כמגלשה לילדים..את המפלצת יצרה הפסלת הצרפתייה ניקי דה סן פאל מבטון יצוק בשנים 1971-1972. סן פאל כיוונה לבטא רעיונות פמיניסטיים, המפלצת מייצגת אישה בשרנית החולשת על הפארק, אך עם זאת - משרה תחושה נעימה. בכך מבקשת האמנית לנפץ את דימוי האישה השברירית בעולם המערבי. בשנת 2014 הושלם שיפוץ של הגן סביב המפלצת, שנערך במטרה לעשותו בטוח ונגיש יותר לתושבים.

אריות Lions

Lions

Le lion a été proclamé symbole de la ville de Jérusalem parce qu'il est l'emblème de la tribu de Juda, celle du roi David qui, il y a 3 000 ans de cela, a choisi Jérusalem comme capitale de son royaume. On peut rencontrer des statues de lions de différentes tailles un peu partout dans Jérusalem. Parmi les plus remarquables, il faut citer le lion ailé perché sur le bâtiment Generali, à l'intersection de l'avenue Jaffa (Yafo) et de la rue Reine

Salomé (Shlomzion Hamalka), ceux de la Porte des Lions, située à l'entrée de la Vieille Ville, les lions postés devant le consulat éthiopien, ceux de la Fontaine des Lions en bordure du quartier Yémine Moshé et bien d'autres encore.

Au cours de l'été 1998, dans le cadre d'un projet d'art exceptionnel inspiré par un projet semblable entrepris en Suisse, 80 statues de lion grandeur nature furent postées à tavers la ville. La municipalité de Jérusalem a donné lieu à une variété d'activités culturelles, touristiques et communautaires autour du projet à chacune de ses différentes étapes (sélection des artistes, développement des concepts, création et mise en place des statues). Au terme du projet, les statues furent vendues aux enchères et les recettes furent attribuées à une organisation caritative.

אריות

האריה נבחר לסמל של העיר ירושלים, בשל היותו סמלו של שבט יהודה, שממנו צמחה מלכות דוד, שבחר בירושלים כעיר הבירה שלו, לפני 3000 שנים. ברחבי העיר ירושלים מצויים פסלים רבים של אריות בגדלים שונים. בין הבולטים שבהם: האריה המכונף מעל בניין ג'נראלי בצומת הרחובות יפו ושלומציון המלכה, אריות בראש שער האריות בעיר העתיקה, אריות בקונסוליה האתיופית, אריות במזרקה האריות בסמוך לימין משה ועוד.

בקיץ 1998 במסגרת פרויקט אומנות מיוחד, ובהשראת פרויקט אומנות פלסטית שהחל בשווייץ, הוצבו ברחבי העיר 80 פסלים בדמות אריה בגודל טבעי. עיריית ירושלים יזמה מגוון פעילויות תרבותיות, תיירותיות וקהילתיות סביב הפרויקט בשלבי השונים (בחירת האומנים, עיבוד רעיוני, תהליך היצירה והצבת הפסלים). עם סיום הפרויקט הועמדו הפסלים למכירה פומבית אשר הכנסותיה קודש לארגון שייקבע בהמשך.

פסלים בגן החיות התנ"כי Sculptures du Zoo Biblique

Sculptures du Zoo Biblique

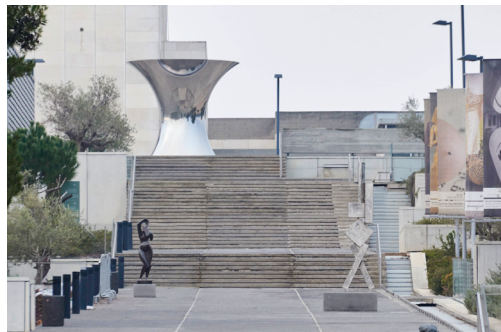
Le parc situé au cœur du zoo a été inauguré en 2001. Il s'agit d'une coopération artistique entre l'architecte suisse Mario Botta et la sculptrice franco-américaine Niki de Saint Phalle, déjà à l'origine du « Golem » du quartier de Kiryat Yovel – une création qui fait désormais partie des symboles de la ville. La création de ce jardin de sculptures a été possible grâce au soutien de la Fondation de Jérusalem, qui a financé sa construction grâce à des dons collectés. Le jardin est composé d'une structure en pierre émergeant du sol – L'Arche de Noé - conçu par Botta, et de 21 statues représentant des animaux d'une hauteur allant d'un à trois mètres, conçues par Saint Phalle. Parmi les animaux, dont certains sont issus de l'imaginaire, on reconnaît entre autre un rhinocéros, un éléphant-girafe, un chat et une araignée. Les sculptures, renforcées par le biais d'une structure métallique, sont conçues en polymère expansé et incrustées de miroirs, de pierres, de mosaïque de couleur

disparate et de galets. La superficie totale du jardin est pratiquement d'un demi-hectare.

פסלים בגן החיות התנ"כי

הגן שנחנך ב2001, הוא יצירה משותפת של האדריכל השווייצרי מריו בוטה והפסלת הצרפתייה-אמריקאית ניקי דה סנט פאל, שיצרה את "המפלצת", בקרייט יובל, נחשבת לאחד מסמלי העיר. הגן מוקם בשיתוף קרן ירושלים, שמימנה את הקמתו באמצעות תרומות. הגן מורכב ממבנה אבן שקוע - תיבת נוח - שתיכנן בוטה, ומ-21 פסלי חיות בגובה שבין מטר אחד ל-3 מטרים, שעיצבה סנט פאל. בין החיות, שחלקן דמיוניות: קרנף, פיל-ג'ירף, חתול, עכביש ועוד. הפסלים עשויים חומר פולימרי מוקצף, הנסמך על שלד מתכת, ומשובצים בהם מראות צבעוניות, אבני מוזאיקה וחלוקי אבן. השטח הכולל של היצירה הוא 4 דונם.

גן האומנות במוזיאון ישראל Le Jardin de l'art du Musée d'Israël

Le Jardin de l'art du Musée d'Israël

Le Jardin Artistique Billy Rose est considéré comme l'un des plus beaux jardins de sculpture du 20ème siècle. Il a été conçu par le sculpteur américano-japonais Isamu Noguchi et sert de lieu de rencontre entre différentes cultures - le Proche-Orient,

l'Extrême-Orient et l'Occident – le tout, face au paysage spectaculaire de Jérusalem. Parmi la collection de sculptures exposée dans le jardin, on peut contempler des œuvres de Ménashé Kadishman, Henry Moore, Pablo Picasso et bien d'autres. À l'occasion de la réouverture du musée, au terme de longs travaux de rénovation et d'agrandissement, de nouvelles œuvres monumentales créées spécialement pour le musée d'Israël ont rejoint le jardin. Parmi elles citons ; « Le Monde Renversé Jérusalem », (2010), une statue en forme de sablier de cinq mètres de haut et de diamètre, conçue en acier poli. Le chef-d'œuvre reflète à l'envers le ciel de Jérusalem et le cadre du musée, et fait référence à la double dimension de la ville, à la fois céleste et terrestre, sacrée et profane.

גן האומנות במוזיאון ישראל

גן האמנות על שם בילי רוז נחשב לאחד מגני הפסלים היפים של המאה ה-20. הוא תוכנן בידי הפסל היפני-אמריקני איסאמו נוגוצ'י ומהווה נקודת מפגש לתרבויות שונות המזרח הרחוק המזרח הקרוב והמערב - למול נופיה הדרמטיים של ירושלים. באוסף הפסלים המוצגים בגן נכללות עבודותיהם של מנשה קדישמן, הנרי מור, פבלו פיקאסו ואחרים. לרגל פתיחתו המחודשת של המוזיאון, לאחר שעבר שיפוץ והרחבה, נוספה לגן יצירות מונומנטאליות שנוצרו במיוחד לכבוד מוזיאון ישראל: ביניהן 'היפוך העולם ירושלים', (2010). הפסל, גובהו וקוטרו 5 מטרים, עשוי מפלדה מלוטשת, בצורת שעון חול, משקף ישר ובהיפוך את שמי ירושלים ואת שטח המוזיאון, כאזכור לעיר הכפולה, שמימית וארצית, קודש וחול.

Mishkénot Sha'ananim | משכנות שאננים

Mishkénot Sha'ananim

Le quartier Mishkenot Sha'ananim se situe en face des remparts de la Vieille Ville et de la Tour de David, au flanc de la colline qui descend vers la « Piscine du Sultan ». Le quartier a été fondé en 1860 à l'initiative de Moses Montefiore (1885-1784) au moyen des fonds légués par le philanthrope américain Judah Touro. Au sommet du quartier, Montefiore fit construire un moulin à vent destiné à moudre les grains de céréales apportés par les habitants de Jérusalem.

Le quartier Mishkenot Shaananim est composée d'une maison allongée, rénovée et restaurée, appartenant actuellement à la municipalité de Jérusalem. Ce bâtiment sert de repère aux intellectuels et aux artistes de passage à Jérusalem. Derrière ce bâtiment, à l'ouest, se trouve un édifice plus petit, où se trouve actuellement le Centre Musical. Plus à l'ouest se tient l'imposant moulin à farine. Celui-ci a été utilisé durant vingt-cinq ans avant d'être converti à d'autres fonctions et finalement être restauré et rénové afin d'accueillir une exposition sur la vie et l'œuvre de Sir Moses Montefiore, qui a visité la Terre d'Israël sept fois et a œuvré avec acharnement de sorte à améliorer les conditions de vie des habitants Juifs. Près du moulin à vent se tient la reproduction du carrosse de Montefiore. Le quartier témoigne de la migration des Juifs vers l'extérieur des murailles de la Vieille Ville.

משכנות שאננים

שכונת משכנות שאננים שוכנת מול חומת העיר העתיקה ומגדל דוד, במורד שמעל ברכת הסולטן. השכונה, שנוסדה בשנת 1860, נבנתה ביוזמת השר

Les Quartiers de Jérusalem

משה מונטיפיורי מכספי העזבון של הגביר יהודה טורא-מארה"ב. מעל לשכונה נבנתה על-ידי מונטיפיורי טחנת-קמח שפעלה בכוח הרוח, לרווחת תושבי ירושלים מתחם משכנות שאננים כולל בית מוארך משופץ ומ-שוחזר, המוחזק כיום על-ידי עיריית ירושלים ומשמש אכסניה לאנשי-רוח הבאים לשהות וליצור בירושלים. מאחוריו, מערבה, בית קצר יותר, ובו שוכן כיום המרכז למוסיקה, ומאחורי שניהם טחנת-רוח שבמקורה הוקמה כדי לטחון קמח לתושבי העיר. הטחנה פעלה כעשרים וחמש שנים ולאחר מכן הושבתה, עברה גלגולים שונים וכיום שוחזרה ושופצה וחלקה משמש כמקום לתערוכה על חייו ופועלו של משה מונטיפיורי (1784-1885), שביקר בארץ-ישראל שבע פעמים ופעל רבות להטבת תנאיהם של היהודים כאן. סמוך לטחנת-הרוח עומדת הכרכרה המשוחררת של מונטיפיורי. השכונה היא העדות לתנועת היציאה של יהודים מחומות העיר העתיקה.

רחביה Réh'avia

Réh'avia

Le quartier de Réh'avia se situe au sud-ouest de la rue Keren Hayessod et King George. Le quartier a été créé au début des années 20 du siècle précédent sur des terrains appartenant à l'Eglise grecque orthodoxe, et se trouve sous

contrat d'aliénation depuis 1922 en faveur de l'Israel Land Development Company (Ah'sharat Ayishouv). La compagnie a fait appel à l'architecte Juif d'origine allemande Richard Kaufmann, qui a conçu le quartier en s'inspirant des cités jardins européennes, tout en appliquant les principes de style internationaux qui prévalaient à l'époque en Israël. Les bâtisseurs du quartier étaient principalement des révolutionnaires, membres du bataillon du travail Joseph Trumpeldor. Selon le règlement initial du quartier, l'ouverture de commerces n'était autorisée qu'au long des deux rues principales qui délimitaient le quartier uniquement et ce, afin de préserver son caractère pastoral. Aujourd'hui, en plus des anciens résidents, le quartier est peuplé par de jeunes étudiants, et la rue de Gaza, l'avenue principale, est remplie de restaurants, de bars et de cafés fréquentés par ces derniers.

רחביה

רחביה משתרעת מדרום מערב לרחוב קרן היסוד ולרחוב המלך ג'ורג'. השכונה הוקמה בראשית שנות ה-20 של המאה ה-20 על אדמות בבעלותה של הכנסייה היוונית-אורתודוקסית, אשר הוחכרו לחברת הכשרת היישוב בשנת 1922. החברה העסיקה את האדריכל היהודי יליד גרמניה, ריכרד קאופמן, שתכנן אותה כשכונת גנים בהשראת עיר הגנים האירופאית, תוך יישום עקרונות הסגנון הבינלאומי שרווח באותה עת בארץ ישראל. בוני השכונה היו ברובם מהפכנים, אנשי גדוד העבודה ע"ש יוסף טרומפלדור. על פי התקנות המקוריות של ועד השכונה הותר לפתוח בתי מסחר רק בשני הרחובות הראשיים שבשולי השכונה, וזאת כדי לשוות לה אופי פסטורלי. כיום מאוכלסת

השכונה לצד תושביה הוותיקים, בסטודנטים צעירים, ורחוב עזה, הראשי מבין הרחובותיה מלא במסעדות, ברים ובתי קפה המשמשים אותם.

מאה שערים Méa Shéarim

Méa Shéarim

Le quartier Mea Shéarim fut le cinquième quartier établi en dehors des murailles. À la fois plus grand et plus éloigné, il fut fondé par des membres de l'Ancien Yichouv décidé à quitter la Vieille Ville.

Le quartier a été érigé par « la Société des Bâtisseurs de Jérusalem ». Parmi les fondateurs on retrouve Ben-Zion Lion, Yosef Rivlin et Yoël Moshe Salomon. Il s'agit d'un des premiers quartiers au monde de type « HLM », construits par les membres de l'association en faveur des familles souffrant de conditions sociales et économiques défavorables.

Son nom fait référence à une formule employée dans le verset de la Paracha Toldot – la section de la Torah lue la semaine de l'inauguration : « Isaac sema dans ce pays-là,

מוסררה

מוסררה היא שכונה בירושלים הגובלת בשכונות מאה שערים ומסעודיה בצפון, מגרש הרוסים וכיכר ספרא במערב, הרובע הנוצרי והרובע המוסלמי בדרום, ומזרח ירושלים במזרח. הצירים המרכזיים בשכונה הם: רחוב שבטי ישראל, החצי המזרחי של רחוב הנביאים והחצי המערבי של רחוב סולטאן סולימאן.

מקור שמה של השכונה הוא בשם הערבי מצררה. מורשה הוא שמה העברי הרשמי. השכונה כוללת כ-860 בתים, מהם 350 נבנו בשנות ה-1950 בעוד השאר הם בתים ערביים מן התקופה הקודמת. שטח השכונה כ-160 דונם ומספר התושבים בה בעשור הראשון של המאה ה-21 הוא לערך 4,500.

במשך 19 השנים בהן ירושלים הייתה מחולקת, הפכה השכונה לקו תפר בין הצד המזרחי שהיה בשליטה ירדנית לבין המערבי, שהיה בשליטה יהודית.

ייחודה של השכונה היא בהיותה קו התפר בין מוקדים שונים בעיר: התפר שבין ערבים ליהודים, חרדים לחילונים, ופריפריה למרכז. בלב השכונה פועל היום ביה"ס לצילום, אשר מהווה מוקד משיכה לרבים מן האומנים הפעילים בעיר.

et recueillit cette même année au centuple, tant Dieu le bénit.» (Genèse 26, 12). Il correspond aussi au nombre des fondateurs de l'organisation.

Aujourd'hui Méa Shéarim est l'un des plus importants quartiers ultra-orthodoxes de la ville.

מאה שערים

מאה שערים הייתה השכונה החמישית, הגדולה ביותר והמרוחקת ביותר שנבנתה מוחץ לחומות העיר העתיקה. הוקמה בידי אנשי היישוב הישן היוצאים מהעיר העתיקה. השכונה נוסדה על ידי "חברת בוני ירושלים". קבוצת המייסדים כללה את בן-ציון ליאון, יוסף ריבלין ויואל משה סלומון. הייתה זו "שכונת אגודה", אחת ממספר שכונות שנבנו אז על ידי התאגדות תושבים שביקשו להקים בתי מגורים בתנאים חברתיים וכלכליים נוחים.

מייסדי השכונה בחרו לה שם מפסוק מפרשת תולדות, שהייתה פרשת השבוע בזמן ייסוד החבורה: "ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו ה'" (בראשית, כו, יב), וכן משום שמייסדיה מנו מאה חברים. כיום היא אחת השכונות החרדיות הבולטות בעיר.

Mousrara

Mousrara est un quartier de Jérusalem bordé au nord par Méa Shéarim et Mésaoudia, à l'ouest par le Quartier Russe (Migrash Aroussim) et la Place Safra, au sud par les Quartiers Chrétien et Musulman de la Vieille Ville et enfin à l'est par Jérusalem-Est. Les axes centraux du quartier sont la rue des Tribus d'Israël (Shivtei Israël), la section orientale de la rue des Prophètes (Anéviim) et la partie occidentale de la rue du Sultan Soliman.

L'origine du nom donné au quartier provient de l'arabe Matzarah. « Morasha » est le nom officiel en hébreu. Le quartier se compose de 860 maisons, dont 350 ont été construites dans les années 1950, tandis que le reste sont des vestiges de maisons arabes bâties durant des périodes précédentes. La zone de voisinage couvre environ 16 hectares et le nombre de personnes qui y vivent dans la première décennie du 21e siècle est d'environ 4 500 individus.

Depuis les 19 années durant lesquelles Jérusalem était divisée, le quartier a fait office de zone tampon entre le côté oriental sous le joug de la Jordanie et le côté occidental sous la suprématie israélienne..

Ce caractère de ligne de démarcation persiste aujourd'hui encore et le quartier sert toujours de frontière entre les Arabes et les Juifs, les orthodoxes et les laïques, le centre-ville et les faubourgs. Au centre du quartier siège aujourd'hui une école de photographie, qui attire de nombreux artistes de la ville.

מוסררה Mousrara

המושבה הגרמנית Colonie Allemande (Amoshava Aguermanit)

Colonie Allemande (Amoshava Aguermanit)

La Colonie Allemande de Jérusalem a été construite par des Allemands membres de la secte des Templiers en 1873 et elle est la cinquième des huit colonies établies par ces derniers dans le pays. Les Templiers sont venus en Israël pour appliquer leur doctrine – le Salut par la colonisation de la Terre Sainte. Le quartier a été construit sur une grande parcelle de terrain acquise par les Templiers à Emek Réfaïm, environ un kilomètre au sud-ouest de la Jérusalem de l'époque. La construction correspond au format des villages allemands de la région Württemberg située au sud-ouest, dont étaient originaires les colons. La plupart des bâtiments sont des maisons d'un ou deux étages, coiffées de tuiles. Le village est délimité par deux rues principales – Rue Emek Réfaïm et la route Bethléem - reliés par de petites rues, le tout constituant aujourd'hui l'un des plus importants centres de divertissement de la ville. Parmi les colons allemands se trouvaient un nombre inhabituel d'architectes, qui ont contribué à la construction de Jérusalem et à son développement.

המושבה הגרמנית

המושבה הגרמנית בירושלים נבנתה על ידי גרמנים חברי כת הטמפלרים ב-1873, כמושבה החמישית מתוך שמונה המושבות שבנו הטמפלרים בארץ. הטמפלרים הגיעו לארץ ישראל כדי להגשים את משנתם - ישועה באמצעות התיישבות בארץ הקודש. המושבה נבנתה על שטח קרקע גדול שרכשו הטמפלרים בעמק רפאים, כקילומטר מדרום-מערב לירושלים של אותם ימים. הבנייה נעשתה במתכונת כפר גרמני טיפוסי בחבל וירטמברג שבדרום מערב גרמניה, משם הגיעו מתיישביה. מרבית הבניינים הם בני שתי קומות או בתים חד קומתיים ובעלי גגות רעפים. במושבה שני רחובות ראשיים - רחוב עמק רפאים ודרך בית לחם, המחברים ביניהם ברחובות קטנים ומהווים את אחד ממוקדי הבילוי החשובים של העיר. בין המתיישבים הטמפלרים בלט מספר יוצא דופן של אדריכלים, שתרמו לבניוי בירושלים המתפתחת.

Le Moulin | טחנת הרוח

Le Moulin

Le moulin à vent de Moses Montefiore, tient son nom du philanthrope Juif Britannique qui a financé sa construction. Le moulin, bâti en 1857, se trouve à l'entrée du quartier de Mishkenot Sha'ananim à Jérusalem, et c'est le premier bâtiment élevé à cet endroit. L'édifice a servi de moulin à farine pendant deux décennies. Aujourd'hui, il fait office d'attraction touristique populaire et on y trouve un petit musée retraçant l'histoire du moulin de Sir Moses Montefiore. Le moulin est l'un des premiers jalons de l'histoire du renouveau de Jérusalem à notre époque.

טחנת הרוח

טחנת הרוח של משה מונטיפיורי, נקראת על שם הפילנתרופ היהודי הבריטי שמימן את הקמתה. הטחנה, שנבנתה ב-1857, שוכנת בכניסה לשכונת משכנות שאננים בירושלים, והיא המבנה הראשון שנבנה בה. במקור שימש המבנה כטחנת קמח למשך כשני עשורים, אז הופסקה הטחינה. כיום משמש המבנה כאתר תיירות פופולרי וממוקם בו מוזיאון קטן לתולדות הטחנה סר משה מונטיפיורי. הטחנה מהווה את אחד מציוני הדרך הראשונים שצמחו בירושלים המתחדשת.

מגדל דוד Tour de David

Tour de David

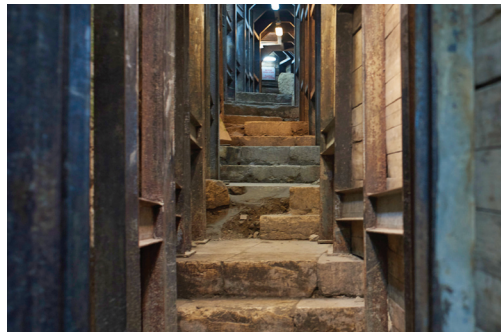
La Tour de David est le surnom donné à la citadelle qui a protégé la ville de Jérusalem durant des milliers d'années. Malgré son nom, il n'y a aucun lien entre cette tour et le Roi David dont l'existence présumée remonte à près de mille ans avant sa construction. La forteresse est située au point culminant de la Vieille Ville, au-dessus du point de rencontre entre la vallée de Ben Hinom et la Vallée Latérale (Nah'al Tsolev). Ce point stratégique a justifié l'édification de fortifications destinées à protéger le flanc occidental de la ville. Tout au long de l'histoire, la citadelle a joué un rôle clef dans les batailles menées pour la défense de la ville, mais elle a aussi servi de centre administratif et militaire. Aujourd'hui, on y trouve un musée traçant l'histoire de Jérusalem. La forteresse se trouve à l'entrée de la muraille, à proximité de la Porte de Jaffa (Yafo).

מגדל דוד

מגדל דוד הוא הכינוי שניתן למצודה אשר הגנה במשך אלפי שנים על העיר ירושלים. למרות שמה של המצודה,

אין קשר בינה לבין דוד המלך, ושמה זה ניתן לה אלפי שנים אחרי קיומו המשוער. המצודה שוכנת במקום הגבוה ביותר בעיר העתיקה, מעל נקודת ההשקה של גיא בן הינום ונחל צולב. נקודה אסטרטגית זו היוותה עילה להקים ביצור במקום, במטרה להגן על העיר ממערב. במהלך ההיסטוריה היה למצודה חלק מרכזי בהגנת העיר, והיא שימשה מרכז שלטוני וצבאי. כיום שוכן בה מוזיאון לתולדות ירושלים. המצודה צמודה אל פתח החומה ליד שער יפו.

עיר דוד Cité de David

Cité de David

La Cité de David est un site archéologique qui abritait l'ancienne Jérusalem depuis sa fondation, à l'âge du bronze moyen. Le site fait partie d'un parc national dénommé « Les Remparts de Jérusalem ». Il se situe sur la colline de l'Ophel, au sud-est du bassin de la Vieille Ville, soit au sud et à l'extérieur des murailles, au cœur du quartier arabe de Silwan (Le village du Shiloah), au nord de la vallée Ben Hinnom et à l'ouest de la vallée de Qidron. Parmi les points principaux de la région se trouvent la grotte d'Ézéchiass (Méarat H'izkiyaou), qui conduisait jadis de l'eau

provenant du Gihon jusqu'à l'intérieur de la ville. Le site tire son importance du fait qu'il est le lieu d'émergence de Jérusalem en tant que capitale du Peuple Juif.

עיר דוד

עיר דוד היא אתר ארכאולוגי שבו שכנה ירושלים הקדומה החל מראשית ימיה, בתקופת הברונזה התיכונה. האתר מהווה חלק מן לאומי "סובב חומות ירושלים". האתר ממוקם על גבעת העופל, הדרום-מזרחית של אגן העיר העתיקה. הגבעה נמצאת מדרום ומחוץ לחומות העיר העתיקה, בלב השכונה הערבית סילוואן (כפר השילוח), מצפון לגיא בן הינום וממערב לנחל קדרון.

בין המוקדים העיקריים בעיר: נקבת חזקיהו, שהובילה בימי קדם מים ממעיין הגיחון מחוץ לעיר פנימה. חשיבותו של האתר בהיותו המקום שבו ראשית התהוותה של ירושלים כבירה של העם היהודי.

קארדו Cardo

Cardo

Le Cardo est une voie qui servait de rue principale au cœur de Jérusalem durant les périodes romaine et byzantine. Son parcours s'effectue selon un axe nord-sud,

de la Porte de Damas (Sha'ar Sch'em) à la Porte des Immondices (Sha'ar Aashpot). Après la révolte de Bar Kochba datée entre les années 132 et 135 après JC, l'empereur romain Hadrien a construit sur les ruines de Jérusalem, une ville nouvelle du nom d'Aelia Capitolina. Celle-ci ressemblait au format courant des villes romaines, et comprenait des voies dénommées Cardo et Decumanus. Des deux côtés du Cardo se trouvaient de larges trottoirs, des magasins ainsi que des colonnades dont la fonction était de soutenir les toitures.

Les traces du Cardo furent découvertes à la suite de fouilles archéologiques entreprises dans la Vieille Ville par le professeur Nahman Avigad après la Guerre des Six Jours. Il est désormais possible d'admirer cette avenue millénaire lors d'une visite dans le Quartier Juif de Jérusalem.

קארדו

הקארדו היה רחוב ראשי בירושלים בתקופה הרומית והביזנטית, בתוואי צפון-דרום, העובר משער שכם לשער האשפות. לאחר מרד בר כוכבא שהתחולל בין השנים 132-135, בנה הקיסר הרומי אדריאנוס על חורבות ירושלים את העיר החדשה איליה קפיטולינה. היא נבנתה במתכונת ערים רומיות, וכללה רחובות קארדו ודקומאנוס. משני צידי הקארדו היו שדרות עמודים, אשר תמכו קירוי למדרכות רחבות, ומעבר להן היו חנויות. שרידי הקארדו נמצאו בחפירות ארכאולוגיות שנערכו בעיר העתיקה לאחר מלחמת ששת הימים על ידי פרופ' נחמן אביגד, וניתן לראות אותם היום ברובע היהודי בירושלים.

הר הזיתים Mont des Oliviers

Mont des Oliviers

Le Mont des Oliviers est situé à l'est de la Vieille Ville de Jérusalem. Son nom provient des oliveraies qui couvraient jadis la montagne et qui formaient un contraste remarquable dans le paysage environnant. Sur son versant occidental se trouve le plus ancien cimetière juif du monde. Il fait partie d'une crête qui le relie au Mont Scopus (Har Atsofim). À son sommet, on peut découvrir le paysage à la fois magnifique et sauvage du désert de Judée, et la vue qu'offre le mont sur la Vieille Ville et le Mont du Temple, est l'une des plus belles qu'il soit donné de contempler. Le Mont des Oliviers est un des lieux sacrés du Judaïsme. Au cours du Second Temple, son sommet fut l'emplacement de la première station de relai de la torche transmise d'un endroit l'autre afin d'avertir le peuple de la sanctification du mois. À l'époque, le Mont des Oliviers était relié au Mont du Temple par une rampe. De fait, il est considéré comme faisant partie intégrale de Jérusalem.

Après la Destruction du Temple, lorsqu'il fut interdit aux Juifs de se rendre à Jérusalem, ceux-ci se réunissaient sur le Mont des Oliviers pour prier face à l'emplacement du Temple. Au début du règne musulman, les Juifs en Israël ont acheté des parcelles de terrain sur le Mont des Oliviers, et après qu'au début du IXe siècle, il leur fut interdit de pénétrer sur le Mont du Temple, c'est ici qu'ils se livraient à la prière, comme il est courant de nos jours, face au Mur des Lamentations (Le Kotel).

הר הזיתים

הר הזיתים נמצא ממזרח לעיר העתיקה של ירושלים. מקור שמו של ההר בכרמי הזיתים המשובחים שכיסוהו בעבר, ובלטו במיוחד על רקע השממה מסביב. על מורדותיו נמצא בית הקברות היהודי העתיק ביותר בעולם. ההר הנו חלק מהרכס שעליו נמצאת גם פסגת הר הצופים. ממנו נגלה הנוף הבתולי היפהפה של מדבר יהודה, והתצפית ממנו אל העיר העתיקה והר הבית, היא אחת מהיפות בעיר. הר הזיתים נחשב בין ההרים הקדושים בישראל. בימי בית שני הייתה בראש הר זה הראשונה בתחנות, שבהן היו משאין משואות להודיע על קידוש החודש. הר הזיתים היה מחובר להר הבית ע"י כבש ונחשב כחלק מירושלים. לאחר החורבן, כאשר נאסר על היהודים לבוא בשערי ירושלים, היו מתכנסים לתפילה על הר הזיתים כשפניהם מופנים לצד המקדש. בראשית שלטון המוסלמים בארץ קנו היהודים חלק מהר הזיתים, ולאחר שבראשית המאה התשיעית נאסר עליהם להיכנס לשטח הר הבית, היו מתפללים על הר הזיתים, כשם שמתפללים בימינו ליד הכותל המערבי.

פארק ההיי טק הר החוצבים Le Parc Hi-Tech d'Har Hah'otsvim

Le Parc Hi-Tech d'Har Hah'otsvim

Le Parc Technologique Har Hah'otsvim regroupe des entreprises à l'avant-garde de l'industrie de haute-technologie israélienne. Cela fait de lui l'un des parcs de haute-technologie les plus grands et les plus influents de l'État d'Israël. Actuellement en pleine phase d'expansion, on y retrouve quelques-unes des plus prestigieuses entreprises à la tête du marché, à la fois israélien et international comme Intel, Teva, Cisco, et bien d'autres. Le complexe a été créé au début des années 70 à la bordure nord-ouest de Jérusalem, à proximité de toutes les principales artères de transport de la métropole, ce qui permet une excellente accessibilité pour ceux qui viennent de Jérusalem et d'ailleurs. Depuis, le parc s'est étendu et s'est développé au point de devenir l'un des plus importants secteurs de haute-technologie située au cœur même du pays, capable d'attirer à lui des travailleurs en provenance de la région centre. Actuellement, y travaillent environ 9.500 employés.

פארק ההיי טק הר החוצבים

פארק ההיי-טק הר-חוצבים מרכז את מיטב החברות שבחוד החנית של תעשיית ההיי-טק הישראלית. עובדה זו הופכת אותו לאחד ממרכזי ההיי-טק הגדולים והמובילים במדינת ישראל. בפארק אשר נמצא כיום בתנופת פיתוח, פועלות כיום חברות מהגדולות והמובילות בשוק הבינלאומי והישראלי כגון: אינטל, טבע, Cisco, ועוד רבות אחרות. הפארק הוקם בתחילת שנות ה-70 בשוליה הצפון-מערביים של העיר ירושלים, סמוך לכל עורקי התחבורה המרכזיים של מטרופולין ירושלים ומאפשר נגישות מצוינת לבאים מתוך ירושלים ומחוצה לה. מאז הפארק צמח והתפתח והפך להיות מרכז היי-טק חשוב ומוביל בלבה של מדינת ישראל, המושך אליו עובדים מכל אזור המרכז. מועסקים בו כיום כ-9,500 עובדים.

הגן הטכנולוגי מלחה Le Parc Technologique Malh'a

Le Parc Technologique Malh'a

Le Parc Technologique Malh'a est un complexe de haute-technologie situé depuis 2002 dans le quartier de Malh'a à Jérusalem, près du centre commercial du même nom, du Stade Teddy et de la station ferroviaire. Le parc s'étale sur une surface totale de 60 000 m² où se répartissent des sociétés de haute-technologie, des entreprises qui leur accordent un soutien logistique et environ 13 000 m² destinés à des fins diverses.

Le complexe du parc comprend un jardin qui présente des sculptures et ainsi que d'autres œuvres d'art environnemental. Parmi les entreprises présentes on peut citer l'Autorité des Entreprises du Service Public, l'Office Gouvernemental des Brevets, la Section Développement de la société IBM, les sociétés informatiques Answers et Ex Libris ainsi que d'autres entreprises de haute technologie dans le domaine de la médecine et de l'informatique, des correspondants de grands médias internationaux (BBC, Reuters et Bloomberg), l'Université Ouverte, l'école d'informatique John Bryce et le Collège

Orthodoxe de Jérusalem. Au sein du parc se trouvent aussi les branches des principales banques d'Israël.

הגן הטכנולוגי מלחה

הגן הטכנולוגי מלחה הוא פארק היי-טק הפעיל משנת 2002 ויושב בשכונת מלחה בירושלים, בסמוך לקניון מלחה, אצטדיון טדי ותחנת הרכבת ירושלים מלחה. הפארק כולל 60 אלף מ"ר המשמשים לשלושה ייעודים: היי-טק, תומכי היי-טק וכ-13 אלף מ"ר המשמשים לייעודים שונים. מתחם הפארק כולל גם פסלים, המציג פסלים סביבתיים. בין החברות להן משרדים במתחם: רשות החברות הממשלתיות, רשות הפטנטים, מרכז פיתוח של IBM, חברות התכנה Answers ואקס ליבריס וחברות היי-טק נוספות בתחומי הרפואה והמחשבים, גופי תקשורת בינלאומיים (BBC וסוכנויות הידיעות רויטרס ובלומברג), האוניברסיטה הפתוחה, מכללת ג'ון ברייס והמכללה החרדית ירושלים. בפארק פועלים סניפים של הבנקים הגדולים בישראל.

מפעל טבע L'Usine Téva

L'Usine Téva

La première usine multidisciplinaire portant le nom de « Téva » fut fondée en 1935 dans

le quartier de Beit-Végan à Jérusalem. En 1975, l'usine a été la première à s'installer dans la zone industrielle établie à Har Hah'otsvim à Jérusalem et c'est là qu'elle opère et confectionne ses produits encore aujourd'hui. Au fil des années, l'usine a fabriqué des médicaments par le biais de multiples technologies, notamment : des crèmes, des suppositoires, des sirops, des gouttes, des antibiotiques, des produits vétérinaires et des emballages de comprimés. L'usine est en cours de renouvellement et d'essor qui la positionne à l'avant-garde de la technologie. Au sein du complexe industriel sont mis au point des remèdes uniques, en phase de recherches scientifiques avancées, ou de lancement au sein de marchés de par le monde.

מפעל טבע

המפעל הרב תחומי בירושלים נוסד בשנת 1935 בבית וגן היה המפעל הראשון בארץ שנשא את השם "טבע". בשנת 1975 היה המפעל הראשון שהוקם במתחם אזור תעשייה הר החוצבים בירושלים בו הוא פועל ומייצר גם היום. במהלך השנים יוצרו במפעל תרופות בטכנולוגיות שונות ומגוונות בהן: משחות, פתילות, סירופים, טיפות, אנטיביוטיקה, מוצרים וטרינריים ואריזת טבליות. המפעל נמצא בתהליך של התחדשות וצמיחה שממקמת אותו בחזית הטכנולוגיה ומייצר תכשירים ייחודיים עבור פרויקטים בשלבי מחקר ופיתוח כמו גם לקראת השקות לשוקים רבים.

כפר הייטק בגבעת רם Le Parc Hi-Tech de Givat Ram

Le Parc Hi-Tech de Givat Ram

Dans le cadre d'un nouveau programme sous la houlette de la Société chargée du Développement de Jérusalem, des bâtiments délabrés utilisés dans le passé comme dortoirs pour les étudiants du campus scientifique de l'Université Hébraïque ont été rénovés et transformés en complexe destinés aux sociétés du secteur technologique. L'objectif de la manœuvre consiste à attirer des Start-Up par le biais de conditions attractives et la mise en place de projets en coopération avec l'Université. Le Parc de Haute-Technologie de Givat Ram offre un cadre accueillant et des services non seulement aux entreprises de haute-technologie encore en herbe dont les projets et les produits sont en phase de développement dans le cadre de la recherche universitaire, mais aussi aux entreprises engagées dans la recherche et le développement afin de promouvoir leurs divisions industrielles et commerciales. La proximité du campus scientifique de l'Université Hébraïque permettra une nouvelle dynamique basée sur l'échange, le développement, les initiatives et la stimulation

scientifique. Cette coopération permettra d'accroître les chances de succès des différents projets en développement et assurera un meilleur emploi de la main-d'œuvre qualifiée présente à l'université.

כפר הייטק בגבעת רם

במסגרת תכנית חדשה של הרשות לפיתוח ירושלים, שופצו מבנים רעועים ששימשו בעבר למעונות הסטודנטים של הקמפוס בגבעת רם, והוסבו למתחם חברות טכנולוגיה. הכוונה למשוך חברות סטארט-אפ באמצעות תנאים אטרקטיביים ושיתופי פעולה עם האוניברסיטה. הגן הטכנולוגי גבעת רם יספק קורת גג ושירותים לחברות עתירות ידע, הנמצאות בראשית דרכן ואשר מקור מוצריהן בפיתוחים ובהמצאות הניזונות מהמחקר האוניברסיטאי, וכן חברות שעוסקות במחקר ובפיתוח לצורך קידומן התעשייתי והעסקי. הקרבה לקריית האוניברסיטה, תאפשר דינמיקה של קשרים חדשים, פיתוחים מדעיים, יוזמות וגירוי מדעי ותגביר את סיכויי הצלחת המיזם ותאפשר ניצול טוב יותר של כוח האדם המקצועי שקיים באוניברסיטה.

אזור התעשייה גבעת שאול La Zone Industrielle de Givat Shaoul

La Zone Industrielle de Givat Shaoul

La zone industrielle du quartier de Givat Shaoul à Jérusalem a débuté son expansion dans les années 70, en parallèle avec celle du quartier en général et la construction de nouvelles habitations. La zone industrielle et administrative s'étend autour des rues Kanfei Nésharim et Beit Hadfous et l'on peut y trouver de nombreuses fabriques, des magasins de vente en gros et au détail, les principales boulangeries de Jérusalem tel qu'Angel et Berman, ainsi que de nombreux bureaux et services gouvernementaux tel que le Bureau de Contrôle des Impôts, la régie de la deuxième chaîne de télévision et de radio, le Contrôleur Général de l'Etat, le Tribunal des Affaires Familiales, le Ministère des Cultes et le Tribunal de Conversion.

אזור התעשייה גבעת שאול

אזור התעשייה בשכונת גבעת שאול בירושלים, הלך והתפתח בשנות ה-70 עם התרחבות השכונה והקמת בתי מגורים. אזור התעשייה והמשרדים משתרע סביב הרחובות כנפי נשרים ובית הדפוס, על שם בתי הדפוס הרבים, שהוקמו בו. כיום, משמש מפעלים רבים, חנויות מכירה בסיטונאות, המאפיות הירושלמיות הגדולות כמו אנג'ל וברמן, לצד ממשלה, וביניהם משרדי רשות המסים, הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו, מבקר המדינה, בית המשפט לענייני משפחה, משרד הדתות ובית הדין לגיור.

La Knesset | הכנסת

La Knesset

La Knesset est le parlement et la chambre des députés de l'Etat d'Israël. En 1957, l'architecte Joseph Klarwein a remporté le concours d'architecture pour la construction de la Knesset à Givat Ram. L'édifice monumental fut finalement inauguré le 30 Août 1966 et dès le lendemain furent ouvertes les séances de travail du parlement. Dans les manuels scolaires, on présume que les architectes avaient l'intention de construire un bâtiment similaire à l'Acropole d'Athènes. En fait, ceux qui ont préparé les plans de l'édifice avant la compétition n'avaient pas la moindre idée de l'aspect final qu'aurait le bâtiment. En fin de compte, la Knesset ressemble de manière surprenante à l'ambassade des États-Unis à Athènes, conçue par le fameux architecte, fondateur du Bauhaus, Walter Gropius, considéré comme le porteur des bases du style international.

הכנסת

הכנסת היא בית המחוקקים והנבחרים של מדינת ישראל. בשנת 1957 זכה האדריכל יוסף קלרוויין בתחרות לתכנון משכן הכנסת בגבעת-רם. המשכן נחנך ב-30 באוגוסט 1966, ולמחרת החלו להתקיים בו ישיבות הכנסת. בספרי לימוד המתארים את עבודת הכנסת ואת משכנה נטען שהמתכננים התכוונו לבנות בניין הדומה לאקרופוליס שביוון. למעשה, לא היה לאלו שהכינו את הפרוגרמה לבניין לפני התחרות שמץ של מושג כיצד הם רוצים שייראה הבניין, והתוצאה דמתה באופן מפתיע לבניין שגרירות ארצות-הברית באתונה, שתכנן אדריכל הבאוהאוס הידוע וולטר גרופיוס ושנחשב לדוגמה מאוחרת של הסגנון הבין-לאומי.

Jérusalem, la Capitale d'Israël

קריית הממשלה Le District Gouvernemental

Le District Gouvernemental

Le District Gouvernemental, également appelé « Kiryat Ben Gourion » situé à Givat Ram, est censé rassembler dans un même périmètre l'ensemble des bâtiments des institutions des corps législatif, exécutif et judiciaire d'Israël. Le district, en cours de construction continue depuis les années 50 du siècle dernier, est devenu un élément clé d'un programme de grande envergure censé inclure, outre les bâtiments des institutions gouvernementales, des monuments nationaux, des institutions culturelles, ainsi que des points de rencontre et de loisirs - sous le nom de District National.

קריית הממשלה

קריית הממשלה הקרויה גם קריית בן-גוריון נמצאת בגבעת רם שבירושלים, ומהווה ריכוז של בנייני הרשות המחוקקת, המבצעת והשופטת במדינת ישראל. הקריה, הנמצאת בהקמה מתמשכת מאז שנות ה-50 של המאה ה-20, מהווה היום חלק מרכזי מתוכנית הרחבה רחבת היקף המתוכננת לכלול בצד בנייני מוסדות השלטון של המדינה גם מבני תרבות לאומיים, אנדרטאות וסמלים לאומיים, ואזורי התכנסות ובילוי - תחת השם החדש קריית הלאום.

משכן הנשיא La Résidence du Président

La Résidence du Président

La résidence actuelle du président d'Israël a été bâtie au cours du mandat de Zalman Shazar, le troisième président de l'Etat d'Israël. Shazar a souhaité que la résidence présidentielle soit construite au centre-ville de Jérusalem, en invoquant le verset de la Bible : « Je siège au sein de mon peuple. ». Après avoir examiné les différentes options, un terrain d'un hectare sur une colline du quartier de Komemiout (Talbiyeh) - élevé, mais pas trop - a été délibérément choisi afin de symboliser la position du président, c'est-à-dire élu, mais pas au-dessus du peuple. Le comité mis en place à cet effet a choisi la proposition de l'architecte Aba Alhanani (1918-2008), un des plus prestigieux architectes d'Israël. L'objectif était de construire une résidence à la fois modeste et fonctionnelle tout en restant fidèle à l'importance symbolique de l'institution présidentielle. La résidence a ouvert ses portes en 1971.

משכן הנשיא

משכנו הנוכחי של נשיא מדינת ישראל הוקם בימי כהונתו של הנשיא זלמן שזר, הנשיא השלישי של מדינת ישראל. שזר ביקש כי בית הנשיא יוקם במרכז העיר ירושלים באומרו "בתוך עמי אני יושב". לאחר בחינת האפשרויות הקיימות, נבחר השטח עליו נבנה משכן הנשיא - כעשרה דונם על גבעה בשכונת קוממיות (טלביה). הגבעה - גבוהה, אך לא גבוהה מידי - נבחרה במתכוון ומסמלת את מעמדו של הנשיא: נבחר, אך לא מורם מעם. הוועדה שהוקמה לשם כך בחרה בהצעתו של האדריכל אבא אלחנני (1918-2008), מחשובי האדריכלים בישראל. השאיפה הייתה לבנות בית צנוע ופשוט אבל מעוצב כיאות למילוי כל תפקידיו של הנשיא, וכן נאמן לסמלו של מוסד הנשיאות. ב1971 החל לפעול המשכן.

בית המשפט העליון La Cour Suprême

La Cour Suprême

La cour suprême est la plus haute juridiction du pays. Inauguré en 1992, c'est le fruit du travail des architectes Ada Karmi-Melamed et son frère Ram Karmi. Depuis son ouverture, l'édifice a remporté un énorme succès en Israël et dans le monde, avec toutefois certaines réserves de la part

d'autres architectes. Bien qu'il soit conçu à partir de matériaux simples, ce siège de la justice a été acclamé pour son élégance et sa beauté, pour sa fidélité au caractère singulier de Jérusalem et aux sources du Judaïsme. Les cinq salles d'audience sont de taille différente afin de répondre aux besoins de l'institution. Cependant toutes ont été conçues de façon similaire et elles partagent le même design, qui repose largement sur l'éclairage naturelle. La structure comprend également les bureaux des juges, la 'Cour des Arches', une bibliothèque et une fenêtre panoramique qui offre une vue magnifique sur la ville.

בית-המשפט העליון

בית-המשפט העליון הוא הערכאה השיפוטית הגבוהה ביותר במדינה. המבנה נחנך בשנת 1992 והוא פרי תכנונם של האדריכלים עדה כרמי-מלמד ואחיה רם כרמי. מאז פתיחתו זכה לשבחים רבים בארץ ובעולם במקביל לביקורות נוקבות בקרב אדריכלים רבים מאידך הוא זכה לשבחים רבים על הידורו ויופיו, למרות שנבנה מחומרים פשוטים, וכן בשל היותו מחובר מאוד לאופייה של ירושלים ולמקורות היהודיים. חמשת אולמות המשפט תוכננו באופן דומה אך בגדלים שונים כדי להתאים לצרכים של המוסד, אך כולם מתאפיינים בעיצוב זהה ובשימוש רב באור שמש טבעי. המבנה כולל גם לשכות השופטים, את 'חצר הקשתות', ספרייה וחלון פנורמי המשקיף אל העיר.

בנק ישראל La Banque d'Israël

La Banque d'Israël

La Banque d'Israël est la banque centrale de l'Etat d'Israël. L'idée de créer un nouvel édifice pour la banque nationale a vu le jour dès les années 60. Au mois de novembre 1966, Arieh et Eldar Sharon ont remporté le premier prix du concours pour la construction du nouveau bâtiment. Celui-ci fut inclu en 1967 dans le cadre d'un plan global visant à la construction d'établissements destinés à divers offices gouvernementaux. Ce n'est cependant qu'en 1981, à l'occasion de la fête de Hanoukka, que le bâtiment principal, situé dans le District Gouvernemental, fut inauguré en présence du Gouverneur de la Banque d'Israël et du Premier Ministre Menahem Begin. Le bâtiment se situe dans la rue de la Banque d'Israël (au nom de David Horowitz), ainsi nommé en mémoire du premier gouverneur de la banque. La structure est inspirée de la Mairie de Boston aux États-Unis, et son design rappelle celui d'une pyramide inversée.

בנק ישראל

בנק ישראל הוא הבנק המרכזי של מדינת ישראל. בראש הבנק עומד נגיד בנק ישראל. רעיון הקמת מבנה חדש לבנק עלה כבר בשנות ה-60. בנובמבר 1966 זכו אריה ואלדר שרון בפרס ראשון לתכנון בניין בנק ישראל בירושלים. המבנה החדש הוכלל בשנת 1967 במסגרת תוכנית כוללת לבניית בניינים עבור משרדי ממשלה שונים. אולם רק בחג החנוכה של 1981 נחנך הבניין הראשי של הבנק בקריית הממשלה במעמדו של נגיד הבנק וראש הממשלה מנחם בגין. הבניין שוכן ברחוב בנק ישראל (ע"ש דוד הורביץ) שנקרא כך לזכרו של נגיד הבנק הראשון. המבנה עוצב בהשראת בניין עיריית בוסטון בארצות הברית, ומזכיר בעיצובו פירמידה הפוכה.

בניין המוסדות הלאומיים

Le Bâtiment des Institutions Nationales

Le Bâtiment des Institutions Nationales

Le Bâtiment des Institutions Nationales se trouve dans le quartier Réh'avia de Jérusalem, au croisement de la rue King George et KKL (Fonds National Unifié). C'est devenu un des symboles de l'État juif en voie d'instauration. C'était le siège des institutions juives en Israël et c'est de ce lieu historique que fut géré l'administration du futur État d'Israël. Le bâtiment a été construit sur une période de huit années, entre 1928 -1936, selon les plans de l'architecte Yoh'anán Ratner. La structure impressionnante est bâtie en forme de demi-cercle, au pied duquel se trouve une esplanade découverte. Au centre du bâtiment, au-dessus de l'entrée principale, se situe une grande terrasse censée accueillir les dirigeants de l'État saluant la foule lors des cérémonies officielles. Au sein du bâtiment se trouve les bureaux de l'Organisation Sioniste Mondiale et de l'Agence Juive. À l'époque, on pouvait y trouver, entre autres, le cabinet de David Ben Gourion, de Moshe Sharet et de Golda Meir. Dans l'aile droite se trouve l'administration du Fonds National Juif (KKL) et dans l'aile gauche, celle du Keren Hayessod. C'est ici que se trouvait secrètement le siège de la Haganah à Jérusalem.

בניין המוסדות הלאומיים

בית המוסדות הלאומיים הוא מבנה שנבנה עבור המוסדות הלאומיים בשכונת רחביה שבירושלים, רחוב המלך ג'ורג' פינת רחוב הקרן הקיימת, והפך לסמל של המדינה היהודית שבדרך עד הקמתה. היה מקום מושבם של מוסדות היישוב העברי בארץ ומשם התנהלה המדינה שבדרך. הבניין נבנה במשך שמונה שנים, בין 1928

ל-1936. הוא יועד לאכלס את מוסדות המדינה שבדרך, ומתכננו, האדריכל יוחנן רטנר, תכנן מבנה גדול ממדים ומרשים בצורת חצי סהר, וחובק רחבה פתוחה. במרכז הבניין, מעל לכניסה הראשית, מרפסת רחבה שנבנתה כדי שראשי העם יוכלו לקבל את פני הקהל בטקסים רשמיים. במרכז המבנה שוכנים מוסדות ההסתדרות הציונית והסוכנות היהודית. כאן היו, בין היתר, לשכותיהם של דוד בן-גוריון, משה שרת וגולדה מאיר. באגף הימני שוכן משרדי הקרן הקיימת לישראל, ובאגף השמאלי - משרדי קרן היסוד. במקום ישבה בחשאי גם מפקדת ה"הגנה" בירושלים.

מנורת הכנסת La Ménorah de la Knesset

La Ménorah de la Knesset

Le Candélabre (Menorah) de la Knesset est un monument de bronze de cinq mètres de haut, érigé en bordure du Jardin des Roses, en face de la Knesset à Jérusalem. Elle a été offerte en 1956 par différents donateurs, y compris les membres du Parlement britannique, en hommage au jeune État d'Israël. La ménorah est l'œuvre de Beno Elkan, un artiste britannique Juif d'origine allemande, qui y a travaillé pendant six ans. Cet œuvre d'art

exceptionnelle représente trente événements, phrases, images et concepts qui constituent le patrimoine culturel d'Israël, au point d'être considéré comme une représentation unique de l'Histoire Juive dans son ensemble.

מנורת הכנסת

מנורת הכנסת היא אנדרטת ברונזה בגובה כחמישה מטרים, הניצבת בקצה גן הוורדים, מול משכן הכנסת בירושלים. את המנורה העניקו אנשים שונים ובהם חברי הפרלמנט הבריטי כמחווה למדינת ישראל הצעירה בשנת 1956, והיא מעשה ידיו של בְּנֹוֹ אֶלְקָן, אמן יהודי-בריטי ממוצא גרמני, שעמל עליה במשך שש שנים. המנורה מציגה כשלושים אירועים, ביטויים, דמויות ומושגים מכוננים בתולדות עם ישראל, ונחשבת ל"ספר לימוד" ויזואלי של ההיסטוריה היהודית לדורותיה.

ככר ספרא La Place Safra

La Place Safra

La Place Safra est l'une des principales esplanades de Jérusalem. Elle se situe à l'embouchure de l'avenue Jaffa (Yafo) au centre-ville, à l'ouest des remparts de la Vieille Ville et en bordure du Quartier Français. La

place a été inaugurée en 1993 dans le cadre de la construction du complexe municipal qui l'entoure. Elle porte le nom de Jacob et Esther Safra, philanthropes Juifs bien connus, originaires de la ville d'Alep en Syrie, qui ont œuvré tout leur vie au profit de Jérusalem et grâce à qui, la construction de la place a été possible. Au cœur de l'esplanade se dressent une sculpture représentant une vis d'Archimède – un dispositif ancien destiné à extraire l'eau – ainsi qu'un grand nombre de palmiers. La place sert de lieu d'accueil à divers événements de caractère socio-culturel. Une fois par an, y est organisé un tournoi de basket-ball (Street Ball) entre des équipes de jeunes venues des quatre coins du pays. À l'occasion de la fête de Souccot, la municipalité de Jérusalem construit une gigantesque Soucca sur l'esplanade, où sont organisés des concerts ouverts au public.

ככר ספרא

ככר ספרא היא אחת הכיכרות המרכזיות בירושלים, הממוקמת בתחילתו של רחוב יפו שבמרכז העיר, ממערב לחומות העיר העתיקה ובצמוד למתחם הצרפתי. הכיכר נבנתה בשנת 1993, כחלק מבניית הקומפלקס של קריית עיריית ירושלים במקום. היא נקראת על שם יעקב ואסתר ספרא, נדבנים יהודים ידועים יוצאי העיר חלב שבסוריה, שפעלו רבות למען ירושלים, ותרמו מכספם לבניית הכיכר. בכיכר עומד פסל סביבתי המדמה צורת שאיבת מים קדומה הקרויה 'בורג ארכימדס'. בנוסף נטועים בה עצי דקל רבים. הכיכר משמשת גם כמקום מארח לאירועים חברתיים שונים. פעם בשנה מארח המקום את 'הסטרט-בול' – טורניר כדורסל לנוער מכל רחבי הארץ. בחג הסוכות מקימה עיריית ירושלים סוכה, שבה מתקיימות הופעות הפתוחות לציבור.

Institutions et symboles à Jérusalem

הר הרצל וקבר הרצל Le Mont Herzl et le Tombe d'Herzl

Le Mont Herzl et le Tombe d'Herzl

Au Mont Herzl se trouve le Carré des Grands de la Nation - où sont inhumées les figures de proue de l'État d'Israël et du sionisme, dont principalement Théodore Herzl. Sur le mont se trouve également le principal cimetière militaire d'Israël. A l'entrée de ce lieu de recueil, se situe le Musée Herzl où sont projetés quatre court-métrages audiovisuels retraçant le parcours de cet illustre visionnaire et qui se livre à une comparaison entre ses desseins et la réalité actuelle de l'État Juif. L'authentique cabinet de travail de Herzl a également été intégré au musée.

La cérémonie officielle de commémoration des victimes des guerres et des attentats à l'encontre de l'État d'Israël se déroule chaque année sur le mont Herzl, à l'occasion de la journée consacrée à leur souvenir (Yom Hazikaron). L'événement national auquel participent les dirigeants de l'État, sert de coup de départ à l'ouverture des festivités en l'honneur du Jour de l'Indépendance (Yom Aatsmaout).

הר הרצל וקבר הרצל

בהר הרצל נמצאים חלקת גדולי האומה - שבה קבורים מנהיגי המדינה והציונות ובראשם בנימין זאב הרצל. בהר נמצא גם בית הקברות הצבאי הראשי של ישראל. בכניסה להר פועל מוזיאון הרצל. במוזיאון הרצל מפעילים ארבעה מיצגים אורקוליים המספרים על דרכו של הרצל ועל השוואה בין חזונו להשגיה של מדינת ישראל. חדר העבודה המקורי של הרצל משולב אף הוא במוזיאון.

ביום הזיכרון לחללי מדינת ישראל נערך בהר הרצל הטקס המרכזי לזכר חללי כוחות הביטחון ונפגעי פעולות האיבה. הטקס, שבו משתתפים ראשי המדינה, מציין את פתיחת אירועי יום העצמאות.

משרד החוץ Le Ministère des Affaires étrangères

Le Ministère des Affaires étrangères

Le Ministère des Affaires étrangères d'Israël, tout comme dans d'autres pays dans le monde, est chargé de la politique étrangère de l'Etat, la mise en œuvre et la gestion de l'information découlant de ses décisions – le ministère est chargé de la gestion des relations internationales du pays. Le bureau représente l'État auprès des gouvernements étrangers

et des organisations internationales ; Sa fonction est aussi de promouvoir les relations économiques, culturelles et scientifiques et d'encourager la coopération avec les pays en développement. Le ministère sert également d'outil essentiel afin de stimuler les liens avec les communautés juives en diaspora. Ses missions sont exercées à partir d'endroits divers, dont le bureau principal situé au District Gouvernemental de Jérusalem, mais aussi par le biais des offices représentatifs en Israël et à l'étranger, les ambassades et les consulats. Le bâtiment, conçu par le cabinet d'architectes de Kolker Kolker Epstein, en collaboration avec l'architecte canadien A. J. Diamond, fut inauguré début 2003. L'année d'après, l'édifice a été désigné par l'Association Américaine des Architectes comme l'un des meilleurs bâtiments du monde.

משרד החוץ

משרד החוץ בישראל, כמדינות אחרות בעולם, עוסק בגיבוש מדיניות החוץ של הממשלה, בביצועה ובהסברתה - המשרד מטפל בניהול יחסיה הבינלאומיים של המדינה. המשרד מייצג את המדינה בפני ממשלות זרות וארגונים בינלאומיים; שוקד על קידום קשרי הכלכלה, התרבות והמדע, ומקדם את שיתוף הפעולה עם ארצות מתפתחות. המשרד גם משמש ככלי מרכזי בטיפול הקשרים עם הקהילות היהודיות בתפוצות. המשרד פועל בכמה מוקדים, דרך המשרד הראשי הממוקם בקריית הלאום בירושלים, ודרך נציגויות ישראל בחו"ל, שגרירויות וקונסוליות. הבניין תוכנן על ידי משרד האדריכלים הישראלי קולקר קולקר אפשטיין בשיתוף האדריכל הקנדי אי.ג'י. דיאמונד. הבניין נחנך בתחילת 2003. כשנה לאחר מכן דורג על ידי אגודת האדריכלים האמריקאים כאחד הבניינים הטובים בעולם.

פארק טדי | Parc Teddy

Parc Teddy

Le parc est en fait un jardin magnifique reposant au pied de la muraille de la Vieille Ville. Il est dédié à la mémoire de Teddy Kollek (1911 - 2007), le légendaire maire de Jérusalem, qui a largement contribué à son développement.

Le parc a été inauguré en 2013 et il sert de centre d'attraction, tant pour les Israéliens que pour les touristes. Le parc a été créé par la Fondation de Jérusalem, grâce à des contributions venant de la part de philanthropes Juifs de l'étranger.

Le Parc Teddy s'étend sur 0,7 hectares et comporte six entrées, chacune arborant sa propre décoration. L'attraction principale du parc est une fontaine qui pulvérise des jets d'eau de différentes hauteurs toutes les heures, en fonction de l'intensité de la musique. Le spectacle quotidien est plus particulièrement extraordinaire à 20h00 et 21h00.

פארק טדי

הפארק הוא למעשה גן יפהפה שנבנה למרגלות חומת העיר העתיקה, מוקדש לזכרו של טדי קולק (1911-2007), ראש העיר המיתולוגי של ירושלים, שעשה רבות לפיתוחה ולקידומה הפארק נחנך בשנת 2013 והוא משמש אתר קציה לישראלים ולתיירים גם יחד. הפארק הוקם על ידי הקרן לירושלים, בתרומת נדבנים יהודים רבים מחו"ל. פארק טדי משתרע על פני 7 דונם. בפארק שישה שערים, כל שער מעוצב בעיצוב משלו. האטרקציה של הפארק היא המזרקה, אשר אחת לשעה מתזזה סילונו העולים לגבהים שונים לפי עוצמת המוזיקה. מופע המזרקה מרהיב במיוחד בשעות החשכה והוא מתקיים מדי יום ביומו בשעות שמונה ותשע בערב.

יער ירושלים Forêt de Jérusalem

Forêt de Jérusalem

La forêt de Jérusalem qui s'étend au sud-ouest de la ville est considérée comme le « poumon vert » des habitants de la capitale. On y rencontre toute une variété d'arbres, des fleurs et d'animaux, de même que des vestiges d'agriculture ancienne et des catacombes. Le JNF (KKL) a établi au sein du bois, de nombreux espaces de détente et de loisirs, ainsi que des parcs de stationnement et d'activités. La forêt a été plantée dans les années 50 et 60 du siècle dernier sur une surface de 470 hectares, réduits depuis à seulement 125 hectares. Une campagne publique est menée récemment pour sauver la forêt. Le JNF a mis en œuvre un modèle communautaire d'entretien des forêts où les résidents vivant à proximité, participent à sa planification et à son entretien.

יער ירושלים

יער ירושלים הנמצא מדרום-מערב לעיר הוא "הריאה הירוקה" של תושבי הבירה. ביער מגוון עצים, פרחים ובעלי חיים, שרידי חקלאות עתיקה ומערות קבורה. קק"ל פרצה ביער דרכי הגעה לפינות חמד רבות והכשירה בו חניוני נופש ומשחק. יער ירושלים ניטע

בשנות ה-50-60 של המאה ה-20 על פני כ-4,700 דונם שהצטמצמו מאז ל-1,250 דונם בלבד. בשנים האחרונות מתנהל מאבק ציבורי להצלת היער. קק"ל יישמה כאן את מודל היער הקהילתי שבו התושבים שבקרתו משתתפים בתכנון וטיפול בו.

יער השלום Forêt de la Paix

Forêt de la Paix

La Forêt de la Paix occupe la région sud-est de la capitale, entre la Promenade d'Armon Hanatsiv et Abou Tor. La forêt est peuplée de pins, de cyprès et de cèdres et est traversée par le ruisseau Atsel qui se déverse dans la rivière du Cédron. La forêt a été plantée par le FNJ en 1968 sur une superficie de 40 hectares qui était, avant la Guerre des Six Jours, une zone de démarcation dépeuplée entre la Jordanie et Israël.

La forêt a été créée afin de servir de lieu de loisirs et de détente et elle contient des coins de repos ainsi que des espaces de plantation à l'intention des touristes. On peut y trouver un monument dressé en la mémoire des athlètes assassinés au

cours des Jeux Olympiques de Munich de 1972, et un monument dédié aux 76 victimes du 68ème bataillon de la Division de Jérusalem, morts au combat sur la ligne Bar-Lev du canal de Suez, durant la guerre du Kippour.

Pour célébrer les trois mille ans de Jérusalem, le « Jardin des enfants d'Israël » a été créé au sein de la forêt, duquel on peut observer des sites représentant différentes périodes de l'histoire de la ville. Le Premier Ministre Italien Silvio Berlusconi, l'ancien Président Soviétique Mikhaïl Gorbatchev, le chanteur Julio Iglesias et d'autres personnages célèbres ont planté des arbres dans la forêt.

יער השלום

יער השלום הוא יער בדרום מזרח ירושלים, בין טיילת ארמון הנציב לאבו תור. היער נטוע ברובו עצי אורן, ברוש וארז ובשטחו עובר בנחל אצל המתחבר לנחל קדרון. היער ניטע על ידי קק"ל ב-1968 על שטח של כ-400 דונם באזור שהיה לפני מלחמת ששת הימים שטח ההפקר בין ירושלים הירדנית והישראלית.

היער הוכשר לשמש כמרכז נופש ומרגוע ונבנו בו פינות ישיבה ומרכז נטיעות לתיירים. ביער הוקמה מצבה לזכר הספורטאים שנרצחו באולימפיאדת מינכן ב-1972, וכן גלעד לזכר 76 חללי גדוד 68 של חטיבת ירושלים, שנפלו במעוזי קו בר-לב בתעלת סואץ, במלחמת יום כיפור.

לכבוד חגיגות שלושת אלפים שנה לירושלים, בתחום היער הוקם "גן ילדי ישראל", בו הוקמו תצפיות על אתרים המייצגים תקופות שונות בתולדות העיר. ראש ממשלת איטליה, סילביו ברלוסקוני, נשיא ברית המועצות לשעבר מיכאל גורבצ'וב, הזמר חוליו איגלסיאס ועוד אישים מפורסמים נטעו עצים ביער.

אנדרטת התאומים Le Mémorial des tours jumelles

Le Mémorial des tours jumelles

En haut de la colline située au-dessus de la Vallée des Cèdres, le FNJ a installé un mémorial conçu par l'artiste Eliézer Weishoff. Au sein d'un cercle de pierre, se tient une imposante statue métallique haute de neuf mètres représentant un drapeau américain, dont la partie supérieure ressemble à des flammes s'élançant vers le ciel. Dans un coffret en verre disposé à la base de la statue, se trouve un débris de la structure d'acier des gratte-ciels jumeaux. Sur les plaques commémoratives incrustées tout autour du parapet, sont gravés les noms des 2 974 victimes, dont cinq Israéliens. Chaque année, à l'occasion du 11 Septembre, une cérémonie commémorative officielle est organisée à cet endroit.

אנדרטת התאומים

בראש הגבעה שמעל לעמק הארזים הציבה קק"ל אנדרטה מיוחדת, יצירתו של האמן אליעזר וייסהוף. בלב כיכר אבן עגולה מוצב פסל מתכת גדול, שגובהו תשעה מטרים. הפסל עשוי בדמות דגל ארצות הברית וחלקו העליון מזכיר במראהו להבת אש הפונה השמימה. בחלון זכוכית שבבסיס הפסל מונח חלק פלדה משלד

אחד ממגדלי התאומים. לוחות הזיכרון שבמעקה הכיכר מנציחים את שמותיהם של הנספים, 2,974 במספר, ובהם חמישה ישראלים. מדי שנה בשנה, ב-11 בספטמבר, נערך כאן טקס הזיכרון המרכזי להנצחת האסון הטרגי.

פארק ירושלים Parc de Jérusalem

Parc de Jérusalem

Le Parc de Jérusalem est un espace entourant la capitale, consacré à la nature et au paysage. Le parc sert de lieux de loisirs et de détente à l'intention des habitants de la ville, tout en préservant les valeurs de l'environnement et du respect du patrimoine écologique et historique des collines de Jérusalem. Le parc comprend quatre districts – Le Nahal Tzofim, la Vallée du Cedron, la Vallée de Motza, et le Nahal Réfaïm – soit une surface totale d'environ 1 500 hectares. Dans l'avenir, les différents districts du parc seront reliés entre eux afin de former une ceinture verdoyante autour de la ville.

פארק ירושלים

פארק ירושלים הוא מרחב טבע ונוף המקיף כחגורה ירוקה את הבירה. הפארק משמש אזור פנאי ונופש לתושבי העיר ובה בשעה משמר את ערכי הסביבה והמורשת של הרי ירושלים. הפארק כולל ארבעה מרחבים - נחל צופים, עמק הארזים, עמק מוצא, ונחל רפאים - המשתרעים יחד על כ-15,000 דונם. בעתיד יחברו המרחבים של הפארק יחדיו לרצף אחד של טבעת ירוקה מסביב לעיר.

יש בהם יערות נטועים וחורשים טבעיים, מדרגות של חקלאות מסורתית ובוסתנים, מעיינות הרריים קטנים ושפע אתרי עבר. פארק ירושלים מעניק מגוון רחב של אפשרויות טיול ברגל ובאופניים ומקומות לבילוי פנאי בחיק הטבע.

האוניברסיטה העברית בהר הצופים L'Université Hébraïque sur le Mont Scopus (Har Hatsofim)

L'Université Hébraïque sur le Mont Scopus (Har Hatsofim)

Le 24 Juillet 1918, quelques mois avant la fin de la Première Guerre Mondiale, le mouvement sioniste a reçu l'autorisation des britanniques pour poser la pierre angulaire d'une université. Aujourd'hui, le campus du Mont Scopus (Har Hatsofim) est le plus grand et le plus ancien des quatre campus de l'Université Hébraïque. Il accueille entre ses murs la Faculté des sciences sociales, Faculté de droit et la Faculté des Sciences Humaines. On y trouve aussi les Écoles d'Administration des Entreprises, du Travail Social, de l'Éducation, de l'Ergothérapie et le Centre destinés aux étudiants étrangers.

Le jardin botanique national se trouve lui-aussi sur le terrain du campus, situé à proximité du quartier de la French Hill (Hagiva Hatsarfait). Du sommet du campus du Mont Scopus, on peut contempler une des vues les plus spectaculaires sur la Vieille Ville et le Mont du Temple.

Le théâtre Hamaalot, un théâtre découvert datant des premiers jours de l'université, offre lui-aussi une vue spectaculaire sur les collines de Judée.

האוניברסיטה העברית בהר הצופים

ב-24 ביולי 1918, חודשים אחדים לפני תום מלחמת העולם הראשונה, קיבלה התנועה הציונית היתר מהבריטים להניח אבן פינה לאוניברסיטה. קמפוס הר הצופים הוא הגדול מארבעה קמפוסים בהם פועלת האוניברסיטה העברית והוא הוותיק והמרכזי ביותר של האוניברסיטה. כיום פועלות בו הפקולטה למדעי החברה, הפקולטה למשפטים והפקולטה למדעי הרוח וכן מופעלים בו בתי הספר למנהל עסקים, עבודה סוציאלית,

חינוך, ריפוי בעיסוק ובית הספר לתלמידי חו"ל. בשטח הקמפוס קיים הגן הבוטני הלאומי. הקמפוס נמצא בהר הצופים, סמוך לשכונת הגבעה הצרפתית. מן הקמפוס ניתן לצפות על נופים מרהיבים כמו העיר העתיקה, והר הבית. כמו כן קיים בשטח הקמפוס תיאטרון המעלות-תיאטרון פתוח מראשית ימי האוניברסיטה, ממנו נשקף נוף מרהיב של הרי יהודה.

האקדמיה למוסיקה ולמחול L'académie de Musique et de Danse

L'académie de Musique et de Danse

L'académie de musique et de danse de Jérusalem est un établissement d'enseignement supérieur, porte-drapeau dans le domaine de la création, de la performance et de l'enseignement de la musique et de la danse. La mission de l'école se reflète également dans les activités de ses deux filiales prestigieuses situées à ses côtés : le lycée artistique et le Conservatoire.

Au campus de Givat Ram, plus de 1800 étudiants profitent d'études approfondies dans les domaines de la musique et de la danse, à travers une vaste éventail de styles allant de la musique classique à la musique orientale, en passant par le baroque et le jazz,

de même qu'une formation dans le domaine du balai classique et moderne, ainsi que la danse et la chorégraphie.

האקדמיה למוסיקה ולמחול

האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים היא מוסד להשכלה גבוהה, מוביל בישראל בתחומי היצירה, הביצוע וההוראה של מוסיקה ומחול. ייעודה של האקדמיה בא לידי ביטוי גם בפעילותם של שני מוסדות-בת יוקרתיים שלה, הממוקמים בצמוד לה: בית ספר תיכון וקונסרבטוריון.

בקמפוס שבגבעת רם, למעלה מ-1800 סטודנטים הנהנים ממגוון אפשרויות לימודיות בנושאי מוסיקה ומחול נרחבים המשתרעים מתקופת הברוק דרך מוסיקה קלאסית ועד לג'אז ולמוסיקה מזרחית כמו גם לימודים והכשרה בתחומי המחול הקלאסי והמודרני, תנועה וכתב תנועה.

בית החולים האוניברסיטאי הדסה עין כרם L'Hôpital Universitaire Hadassah Ein Karem

L'Hôpital Universitaire Hadassah Ein Karem

L'hôpital Hadassah Ein Karem est le centre médical universitaire de Jérusalem. Ce

complexe hospitalier situé au sud-ouest de Jérusalem, à proximité du quartier d'Ein Karem dessert les habitants de la métropole. La raison qui a poussé à la construction de l'établissement est l'impossibilité d'accès à l'hôpital du Mont Scopus après la guerre d'indépendance.

Le site choisi en 1951 s'étendait sur une superficie de 120 hectares appartenant au Fonds National Juif (KKL). L'emplacement était éloigné des quartiers de la ville, mais à proximité du village d'Ein Karem.

Le complexe hospitalier, qui fait partie du Centre médical Hadassah, compte 700 lits d'hôpital et est considéré comme l'un des hôpitaux les plus modernes d'Israël

בית החולים האוניברסיטאי הדסה עין כרם

בית החולים הדסה עין כרם הוא מרכז רפואי אוניברסיטאי בירושלים, המשמש כבית החולים המרכזי של העיר ושל סביבותיה. קריית בית החולים ממוקמת בדרום מערב ירושלים, ליד שכונת עין כרם. הסיבה להקמת בית החולים נבעה בשל מחסום הגישה לביה"ח בהר הצופים, לאחר מלחמת העצמאות. ב-1951 נבחר האתר להקמת בית החולים. היה זה שטח של 1,200 דונמים של הקרן הקיימת, שהיה מרוחק אז משכונת העיר, ליד הכפר עין כרם.

בבית החולים, שהוא חלק מן המרכז הרפואי הדסה, 700 מיטות אשפוז והוא נחשב לאחד מבתי החולים המתקדמים ביותר בישראל

בית ספר לקולנוע על שם סם שפיגל L'École de Cinéma Sam Spiegel

L'École de Cinéma Sam Spiegel

L'école d'art audio-visuel Sam Spiegel est la principale école de cinéma de Jérusalem. Elle a été fondée par le ministère de l'Éducation et la Fondation de Jérusalem en 1989. Tout d'abord appelée « l'École de Cinéma de Jérusalem », l'école a changé son nom en 1996, pour emprunter celui du producteur Juif américain Sam Spiegel, vainqueur de plusieurs Oscars, suite à la décision prise par sa famille d'apporter une contribution annuelle basée sur son héritage. L'école est située dans la zone industrielle de Talpiot.

בית ספר לקולנוע על שם סם שפיגל

בית הספר סם שפיגל לקולנוע ולטלוויזיה, הוא בית ספר לקולנוע בירושלים. הוא נוסד על ידי משרד החינוך והתרבות והקרן לירושלים ב-1989. בית הספר נקרא בתחילת דרכו "בית הספר לקולנוע ירושלים", ומשנת 1996 הוא נושא את שמו של המפיק היהודי האמריקאי זוכה האוסקרים סם שפיגל, בעקבות החלטת משפחתו לתרום מעזבונו מדי שנה לבית הספר. בית הספר ממוקם באזור התעשייה תלפיות.

בצלאל L'école des beaux-arts Betzalel

L'école des beaux-arts Betzalel

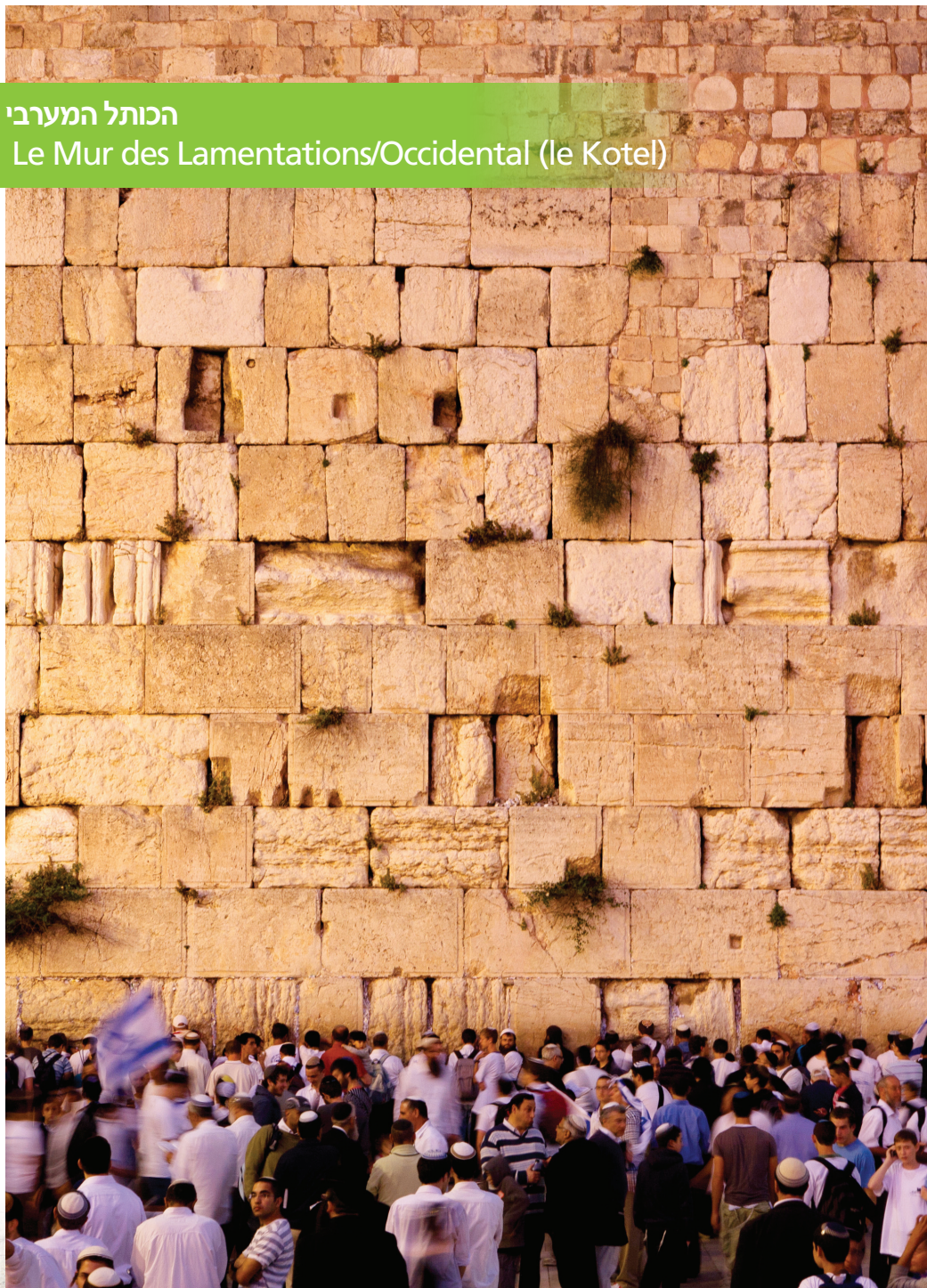
Betsalel est l'École Nationale israélienne des Beaux-arts et du Design. L'institution a vu le jour en 1906 sous la houlette de Boris Schatz et c'est la première école d'art établie en Israël au cours du 20ème siècle. Les œuvres créées par ses élèves sont considérées comme les prémisses de l'art visuel israélien. En 1935, après avoir été fermé pendant plusieurs années, l'école a rouvert ses portes sous le nom de « Le Nouveau Betsalel ». En 1955, l'institution a obtenu la reconnaissance académique, et au fil des ans a ajouté de nouveaux départements dans les domaines de l'art et du design. En 1958, l'école a remporté le Prix d'Israël de la peinture et la sculpture.

בצלאל

בצלאל היא האקדמיה הישראלית הלאומית לאמנות ועיצוב. בית הספר נוסד לראשונה בשנת 1906 על ידי בוריס שץ והיה בית הספר הראשון לאמנות בארץ ישראל במאה ה-20. היצירות שנוצרו בבית הספר על ידי תלמידיו נחשבות לראשית של האמנות החזותית הישראלית. בשנת 1935, לאחר שהיה סגור כמה שנים, נפתח בית הספר מחדש בשם "בצלאל החדש". בשנת 1955 זכה בית הספר להכרה אקדמית, ובמשך השנים נוספו לו מחלקות שונות בתחומי האמנות והעיצוב. בשנת 1958 זכה בית הספר בפרס ישראל לציור ולפיסול.

הכותל המערבי

Le Mur des Lamentations/Occidental (le Kotel)

Une Ville Sainte pour Trois Religions

Le statut particulier de Jérusalem lui est acquis principalement en raison de sa sainteté aux yeux des trois religions monothéistes. Sacré pour le judaïsme, parce que c'est ici que le roi David a fixé la capitale de son royaume ainsi que l'emplacement du temple du Peuple d'Israël, construit après sa mort par son fils Salomon. Le caractère sacré de la ville aux yeux des croyants chrétiens provient de la révélation de Jésus en ce lieu considéré aussi comme l'emplacement de sa sépulture, dans les hauteurs de la ville. Jérusalem est également sacrée pour les musulmans, parce que les Omeyyades, qui étaient les proches parents de Uthman (le gendre de Muhammad) ont régné sur la Terre d'Israël entre 660 et 750 après JC et que c'est sur le Mont du Temple qu'ils ont établi l'édifice du Dôme du Rocher, ainsi que la mosquée appelée plus tard « Al Aqsa ». Selon la tradition musulmane, c'est d'ici que Mahomet serait monté au ciel en rêve, chevauchant la bête mythique Alborak.

עיר קדושה לשלוש הדתות

מעמדה המיוחד של ירושלים ניתן לה בין השאר בשל היותה מקודשת עבור שלוש הדתות המונותאיסטיות. קדושה ליהדות כיוון שכאן קבע דוד את בירתו ומקום מקדשו הבלעדי של עם ישראל שנבנה על ידי בנו. קדושתה של העיר לנוצרים נובעת מהתגלותו של ישו בה, ומקום קבורתו בעיר העליונה. ירושלים קדושה למוסלמים, כיוון שאומאיים שהיו מקרובי עות'מאן (חותנו של מוחמד) שלטו על ארץ ישראל בשנים 660-750 לספירה, והקימו בהר הבית את בניין כיפת הסלע ואת המסגד שכונה בשלב מאוחר יותר "אל אקצא" מתוך המסורת שמוחמד עלה לשמים בחלומו על הסוס האגדי אלבורק ממסגד אל אקצא.

Une Ville Sainte pour les Trois Religions

מסגד אל אקצה La Mosquée Al-Aqsa

La Mosquée Al-Aqsa

Le nom Al-Aqsa signifie « la mosquée la plus éloignée » ou « mosquée de l'extrémité ». Il s'agit de la troisième plus importante mosquée de l'Islam, après Masjid al-Haram à La Mecque et la mosquée du Prophète à Médina. Selon la tradition musulmane, c'est l'endroit où Muhammad se serait rendu au septième ciel, à la suite de son voyage nocturne vers Jérusalem à partir de La Mecque. C'est à partir de ce mont qu'il serait monté au ciel accompagné par l'ange Gabriel. La mosquée est située au sein d'un complexe, comprenant des lieux de prières et des édifices religieux, appelé en arabe « Al-Haram al-Kadsi A-Sharif (le lieu saint à Jérusalem) et en hébreu le Mont du Temple de Jérusalem.

מסגד אל אקצה

מסגד אל-אקצה. משמעות השם: "המסגד הרוחק ביותר" או "המסגד הקיצוני". הוא המסגד השלישי בחשיבותו באסלאם לאחר מסגד אל-חראם במכה ומסגד הנביא במדינה. על פי המסורת המוסלמית זהו המקום אליו הגיע מוחמד במסעו הלילי ממכה.

לירושלים. מהר הבית עלה השמימה עם המלאך גבריאל. מבנה המסגד ממוקם בקומפלקס של אתרי תפילה ומבני דת מוסלמיים במתחם המכונה בערבית אל-ח'רם אל-קד'סי א-שריף - המתחם הירושלמי הקדוש), הקרוי בעברית מתחם הר הבית בירושלים.

כנסיית הקבר L'église du Saint-Sépulcre

L'église du Saint-Sépulcre

L'église du Saint-Sépulcre (aussi appelé Basilique de la Résurrection) est une grande église à l'emplacement que la plupart des traditions chrétiennes considèrent comme l'endroit de la crucifixion, de l'enterrement et de la résurrection de Jésus. La basilique est située dans le quartier chrétien de la Vieille Ville de Jérusalem, à l'extrémité de la « Via Dolorosa ». Cet endroit est associé au Golgotha ou Mont du Calvaire ou du Crâne mentionné dans le Nouveau Testament : « Lorsqu'ils furent arrivés à l'endroit appelé «le Golgotha», ils le crucifièrent là » (Evangile selon Luc, chapitre 23, verset 33). Depuis le IVème siècle après JC, l'église est considérée comme l'un des lieux les plus importants et le plus saints du christianisme et il attire à lui des pèlerins issus de partout dans le monde.

כנסיית הקבר

כנסיית הקבר (נקראת גם כנסיית הקבר הקדוש) היא כנסייה גדולה הממוקמת באתר שמרבית המסורות הנוצריות רואות כאתר צליבתו, קבורתו ותחייתו של ישו. הכנסייה שוכנת ברובע הנוצרי של העיר העתיקה בירושלים, בסופה של "ויה דולורוזה". מקום זה מזוהה כגבעת הגולגולתא הנזכרת בברית החדשה: "וַיְהִי כַאֲשֶׁר בָּאוּ אֶל הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא גִלְגֹּתָא, וַיִּצְלְבוּ אֹתוֹ שָׁם" (הבשורה על-פי לוקאס, פרק כ"ג, 33). מאז המאה ה-4 לספירה משמשת הכנסייה, הנחשבת לאחת הכנסיות החשובות והקדושות ביותר בעולם, כמוקד עלייה לרגל לצלילינים מכל רחבי העולם.

הכותל המערבי Le Mur Occidental

Le Mur des Lamentations/ Occidental (le Kotel)

Le Mur Occidental est l'un des quatre murs qui soutiennent le Mont du Temple depuis plus de deux mille ans, à savoir, depuis la fin de la période du Second Temple jusqu'à nos jours. La tradition juive attribue au Mur occidental un statut sacré, et c'est probablement au XIVème siècle qu'il fut consacré définitivement en tant que lieu de culte. Le Mur occidental jouit

d'une dimension religieuse, nationale et historique, qui attire à lui des millions de visiteurs chaque année, Juifs et non-Juifs – des jeunes Bar Mitsva venus célébrer l'évènement avec leurs familles, des soldats venus déclarer leur allégeance à la nation sur son esplanade et des personnalités venus du monde entier

הכותל המערבי

הכותל המערבי הוא אחד מארבעת קירות התמך המקיפים את הר הבית זה כאלפיים שנה, משלהי תקופת בית שני ועד ימינו. במסורת היהודית מיוחסת לכותל המערבי קדושה יתרה, וכנראה כבר במאה ה-14 נקבע מקום תפילה בסמוך אליו, המשמש לכך עד היום. לכותל המערבי חשיבות דתית, לאומית והיסטורית, ואלה מביאים אליו מיליוני מבקרים בכל שנה, יהודים ושאינם יהודים - בני מצווה חוגגים שם עם משפחתם, חיילים נשבעים אמונים ברחבתו העליונה, ואישים מרחבי העולם מבקרים בו.

קבר דוד Le tombeau de David

Le tombeau de David

Selon les traditions juive, chrétienne et musulmane, le Tombeau du roi David se trouve au sein d'un édifice situé sur le Mont Zion, à Jérusalem. Tandis que les Musulmans considèrent le roi David comme un prophète illustre, la tradition chrétienne considère le deuxième étage de la sépulture comme l'endroit où aurait eu lieu la Cène, le dernier repas du Christ avec ses disciples, avant qu'il ne soit arrêté et exécuté par les soldats romains.

Ce lieu saint, sacré pour les trois religions monothéistes, fut le motif de nombreuses frictions et discordes durant des siècles.

קבר דוד

קבר דוד המלך הוא מבנה בהר ציון שבירושלים, בו על פי מסורת נוצרית, מוסלמית, כמו גם יהודית קבור דוד המלך, אשר נחשב לנביא חשוב במסורת המוסלמית. המסורת הנוצרית מוסיפה ורואה בקומה השנייה של המבנה את חדר הסעודה האחרונה, בה סעדו ישו ותלמידיו לפני שנלקח אל מותו. אתר זה, המקודש לשלוש הדתות, היה לנקודת מגע וחיכוך ביניהן במשך השנים.

הספרייה הלאומית La Bibliothèque Nationale

La Bibliothèque Nationale

La bibliothèque nationale d'Israël (anciennement dénommée « La Bibliothèque nationale et universitaire ») est l'organisme national de l'Etat d'Israël gardien des trésors imprimés de l'Etat d'Israël et de la culture du Peuple Juif. La bibliothèque est située à Jérusalem, capitale d'Israël, et elle compte plus de cinq millions d'imprimés et d'archives. La bibliothèque s'attache à conserver des copies de toutes les œuvres imprimées en Israël. De plus, elle recueille les travaux liés à l'Etat d'Israël, au judaïsme et au Moyen-Orient, y compris des livres, des magazines, des cartes, des manuscrits, des œuvres de type audio et toutes autres publications éphémères.

הספרייה הלאומית

הספרייה הלאומית של ישראל (בעבר "בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי") היא הגוף הלאומי מטעם מדינת ישראל המוקדקד על שמירת אוצרותיה המודפסים של מדינת ישראל, ושל תרבות העם היהודי. הספרייה ממוקמת בירושלים, בירת ישראל, ורשומים בה מעל לחמישה מיליון פריטי דפוס וארכיון. הספרייה שוקדת על שמירת עותקים מכל יצירה המודפסת במדינת ישראל, ובנוסף היא אוספת יצירות הקשורות למדינת ישראל, ליהדות ולמזרח התיכון, הכוללים ספרים, כתבי עת, מפות, כתבי יד, יצירות אודיו וחומרי אפמרה.

בית הכנסת האיטלקי La Synagogue Italienne

La Synagogue Italienne

Il s'agit de la synagogue originaire de la communauté de Conegliano, une ville italienne située au nord de Venise, dans la région de Veneto. Il existe des traces d'une communauté juive à Conegliano depuis le XVIe siècle et celle-ci priait dans cette synagogue. C'est là que se trouvait l'Arche Sainte ornée de garnitures en bois recouvertes d'or. L'Arche, ainsi que les autres meubles du lieu sacré, ont été déplacés dans une « nouvelle » synagogue construite en 1701. Le style rococo à la mode à l'époque se retrouve à travers les grandes ailes dorées et les multiples sculptures dorées situées en haut de l'Arche. La « nouvelle » Synagogue servait de centre spirituel et culturel pour la petite communauté qui y pratiquaient des études juives et des fêtes familiales. La dernière prière dans la synagogue fut prononcée en 1891, lors de Yom Kippour, par des officiers et des soldats Juifs de l'armée austro-hongroise en repli après leur défaite. Après la Seconde Guerre mondiale, des Juifs israéliens d'origine italienne ont œuvré afin de transférer la synagogue et son contenu à Jérusalem. En 1951, l'intérieur de la synagogue a été restauré et elle a de nouveau ouvert ses portes à la communauté italienne.

בית הכנסת האיטלקי

בית הכנסת המקורי של קהילת קוניליאנו ונטו, עיירה הממוקמת צפונית לוונציה. יהודים חיו בקוניליאנו החל מהמאה השש-עשרה והתפללו בבית הכנסת שבו ארון הקודש היה מעוטר בגילופי עץ המצופים בזהב. הארון ושאר פריטי הריהוט הועברו לבית כנסת "חדש" שנבנה בעיירה על ידי הקהילה בשנת 1701. לתקופה זו שייכות כנפי הרוקוקו הגדולות המוזהבות וגילופי הזהב המורכבים בחלק העליון של הארון. בית הכנסת "החדש" שימש את הקהילה הקטנה כמרכז רוחני ותרבותי ללימודי היהדות ולשמחות משפחתיות. התפילה האחרונה התקיימה בבית הכנסת ביום כיפור בשנת 1918 על-ידי קצינים וחיילים יהודים מהצבא האוסטרו-הונגרי המנוצח והנסוג. אחרי מלחמת העולם השנייה נרתמו יהודים ממוצא איטלקי בישראל כדי להעביר את בית הכנסת ותכולתו לירושלים. בשנת 1951 שוחרז פנים בית הכנסת, והוא פתח שוב את שעריו לקהילה האיטלקית.

בית כנסת החורבה La Synagogue Hah'ourva

La Synagogue Hah'ourva

La Synagogue Hah'ourva (ou H'ourba Rabbi Yéhouda Hah'asid, appelée plus brièvement la H'ourba) est une synagogue située au centre de la Vieille Ville de Jérusalem, près de la place de la H'ourba et face à la synagogue Tséma'h Tzédek. La synagogue a été bâtie au début

du 18e siècle par un groupe d'immigrants dirigé par le Rabbin Yéhouda Hah'asid. Elle fut détruite par ses propres constructeurs arabes, sous prétexte de non-paiement de dettes, puis reconstruite au milieu du 19e siècle par un groupe de disciples du Gaon de Vilna. Le lieu sacré fut de nouveau détruit et profané par la Légion Arabe après la conquête Vieille Ville en 1948, pour être enfin érigé une troisième fois au début du 21e siècle. L'origine du nom de la synagogue (« Les Ruines ») est attribué à la longue période durant laquelle celle-ci est demeurée dans cet état de délabrement. La H'ourba était le centre de la communauté ashkénaze de Jérusalem jusqu'à la première moitié du mandat britannique et elle a été considéré comme la plus importante synagogue ashkénaze de Jérusalem, jusqu'à sa destruction en 1948. Il est possible de visiter l'édifice rénové et de contempler non seulement la beauté impressionnante du lieu, mais aussi l'Arche Sainte réputée comme la plus haute au monde. Depuis le balcon de la coupole de la synagogue, les visiteurs peuvent profiter d'une vue spectaculaire à 360° sur Jérusalem. La synagogue accueille également des Bar-mitsva, des conférences et d'autres types de cérémonies.

בית כנסת החורבה

בית הכנסת החורבה (או חורבת רבי יהודה החסיד, מכונה בקיצור החורבה) הוא בית כנסת במרכז הרובע היהודי בעיר העתיקה בירושלים, על יד כיכר החורבה ומול בית הכנסת צמח צדק. בית הכנסת נבנה לראשונה בתחילת המאה ה-18 על ידי קבוצת העולים עם רבי יהודה החסיד, נחרב בידי בנוי הערבים בשל אי תשלום חובות, נבנה בשנית באמצע המאה ה-19 על ידי קבוצה מתלמידי הגר"א, נחרב בשנית בידי הלגיון הערבי לאחר שכבש את העיר העתיקה ב-1948, ונבנה בשלישית בראשית המאה ה-21. מקור שמו של בית הכנסת בתקופת חורבנו הארוכה בין בנייתו

Jérusalem en tant que centre spirituel

הראשונה והשנייה. בית הכנסת שימש מרכז הקהילה האשכנזית בירושלים עד אמצע ימי המנדט הבריטי, ונחשב לבית הכנסת האשכנזי החשוב והמרכזי בירושלים עד לחורבנו השני. ניתן לבקר במבנה המחודש ולהתרשם מיופי מיחוד של חלל בית הכנסת. מארון הקודש הגבוה בעולם ולהתפעל מתצפית מרהיבה, ממרפסת כיפת בית הכנסת 360 מעלות על ירושלים הבנויה. ניתן גם לקיים טקס עליה לתורה של חתן בר מצווה, כנסים, טקסים שונים.

היכל שלמה Heikhal Shlomo

Heikhal Shlomo

Le bâtiment Heichal Shlomo est situé sur la rue King George à Jérusalem, à côté de la Grande Synagogue. C'est l'ancien siège du Rabinat, de la Cour suprême rabbinique d'Israël et du Haut Conseil Rabbinique. Dans le bâtiment se trouve également le Musée Wolfson consacré à l'art juif, la synagogue « Renanim » et un auditorium. Sur le toit du bâtiment, il est possible de contempler une vue panoramique de Jérusalem.

היכל שלמה

היכל שלמה הוא מבנה ברחוב המלך ג'ורג' בירושלים, בצמוד לבניין בית הכנסת הגדול, אשר שימש בעבר ללשכות הרבנים הראשיים לישראל ומשכנם של בית

הדין הרבני הגדול ומועצת הרבנות הראשית. בבניין פועלים גם המוזיאון לאמנות יהודית ע"ש וולפסון, בית הכנסת "רננים" ואודיטוריום. בגג הבניין ישנה תצפית פאנורמית על ירושלים.

היכל הספר Le Sanctuaire du Livre

Le Sanctuaire du Livre

Le Sanctuaire du Livre (Heichal Aséfer), situé dans la cour du Musée d'Israël, est l'abri de quelques-unes des plus importantes découvertes archéologiques du 20e siècle, dont des manuscrits aussi rares qu'anciens, tels que les Manuscrits de la Mer Morte et le Codex d'Alep (le plus ancien exemplaire de la Bible hébraïque connu à ce jour). Le Sanctuaire du Livre est en grande partie consacré au mode de vie des anciennes sectes juives. Le bâtiment conçu par l'architecte Armand Phillip Bartos (1910-2005), est composé d'un couloir souterrain menant à la salle située sous le dôme. Les deux tiers de la salle sont construits sous le sol, tandis que le dôme blanc se reflète dans le bassin d'eau qui l'entoure. L'accès au Sanctuaire du Livre se situe à un niveau inférieur conçu par celui du musée. À l'entrée de la salle principale se trouve une structure ressemblant à une grotte, où sont exposés

des outils décrivant la vie communautaire des Esséniens dans le désert. La proximité entre le dôme blanc et le mur de basalte noir se dressant à ses côtés se distingue fortement dans le paysage, et le contraste entre eux est censé symboliser la lutte entre les « Fils de la Lumière » et les « Fils des ténèbres », tel qu'il l'est décrit dans la tradition de la secte, à laquelle on attribue l'écriture des Rouleaux de la Mer Morte exposés dans la salle. Le Sanctuaire du Livre compte parmi les bâtiments dotés du plus haut niveau de finition en Israël, et comme la seule œuvre artistique d'avant-garde créé en Israël.

היכל הספר

היכל הספר, המצוי בחצר מוזיאון ישראל, הוא המשכן לכמה מהתגליות הארכאולוגיות החשובות של המאה ה-20, ביניהן כתבי-יד עתיקים ונדירים כגון מגילות מדבר יהודה וכתר ארם צובה. היכל הספר מוקדש ברובו לאורחות החיים של כתות יהודיות קדומות. המבנה אשר תוכנן על ידי האדריכל ארמן פיליפ בארטוס (1910-2005), מורכב ממסדרון תת-קרקעי המוביל לאולם המצוי מתחת לכיפה. שני-שלישים של האולם בנויים מתחת לפני השטח, וכיפתו הלבנה משתקפת בברכת המים המקיפה אותו. הכניסה להיכל הספר נמוכה ממפלס המוזיאון. בין הכניסה לאולם המרכזי מבנה דמוי מערה בו מוצגים כלים המתאים את חיי קהילת האיסיים במדבר. הסמיכות של הכיפה הלבנה לקיר הבזלת השחור שלידו - בולטת בנוף, והניגוד שביניהם באה לסמל את מאבק "בני האור" ב"בני החושך" כפי שהאמינה כת האיסיים, שמייחסים לה את כתיבת מגילות מדבר יהודה המוצגות בהיכל. היכל הספר נחשב לאחד מהמבנים בעלי רמת הגימור הגבוהה בישראל, וליצירה האוונגרדית היחידה שנוצרה בישראל.

שדרת אלרוב ממילא | Avenue Alrov Mamilla

Avenue Alrov Mamilla

La Mamilla est un espace de commerces et de loisirs, instauré à Jérusalem en 2007 par le groupe Alrov (Israël), appartenant à l'homme d'affaires Alfred Akirov.

Le complexe commercial est situé dans l'ancien quartier Mamilla, près de la porte de Jaffa (Yafo) et de la Tour de David (Migdal David). Il comprend un centre commercial conçu comme rue piétonne, bordée de chaque côté par une rangée de bâtiments. Le boulevard s'étend sur 400 mètres, sur les vestiges de l'ancien boulevard Mamilla, parallèlement à la rue Itzhak Kariv, entre l'intersection des rues David Hamélekh et Agron et l'esplanade de la porte de Jaffa.

שדרת אלרוב ממילא

שדרת אלרוב ממילא הוא מתחם מסחר וביילוי שנפתח בירושלים ב-2007 על ידי קבוצת אל-רוב (ישראל) בבעלות איש העסקים אלפרד אקירוב.

המתחם ממוקם בשכונת ממילא ההיסטורית, בסמיכות לשער יפו ומגדל דוד. הוא כולל קניון הבנוי כשדרה להולכי רגל הממוקמת בתווך בין שני טורי מבנים. אורך השדרה כ-400 מטרים והיא מתמשכת לאורך נתיבו של רחוב ממילא ההיסטורי, במקביל לרחוב יצחק קריב, מצומת הרחובות דוד המלך ואגרונ ועד לרחבת שער יפו.

פיס ארנה ירושלים Païs Arena Jérusalem

Païs Arena Jérusalem

Le centre Païs Arena de Jérusalem est le plus grand et le plus moderne complexe de sport, de culture et de divertissement d'Israël. L'établissement est situé entre les quartiers Malh'a et Katamonim, à côté du stade Teddy et du centre commercial Malh'a. Le centre compte huit étages, il s'étend sur une superficie de 2 700 mètres carrés et compte 11 000 places. L'édifice a été construit en tenant compte des normes internationales les plus exigeantes. Ses fondations reposent sur l'expérience rencontrée par des bâtiments similaires dans le monde, de sorte qu'il peut accueillir une large variété d'événements. La salle de sport inaugurée en septembre 2014, est celle utilisée par l'équipe de Basket Hapoel Jérusalem.

פיס ארנה ירושלים

היכל הפיס ארנה ירושלים הוא מרכז ספורט, תרבות ובידור הגדול והמתקדם ביותר בישראל. ההיכל ממוקם בין שכונת מלחה לקטמונים, לצד אצטדיון טדי וקניון מלחה. בארנה 8 מפלסים, זירה בשטח של 2700 מ"ר, ו-11,000 מקומות ישיבה. נבנתה בהתאם לסטנדרטים

בינלאומיים מובילים ועל בסיס ניסיון של היכלים דומים ברחבי העולם, כך שהיא תוכל לארח מגוון של אירועים בעלי אופי שונה. האולם אשר נחנך בספטמבר 2014, משמש את קבוצת הכדורסל של הפועל ירושלים.

פארק המסילה Parc Hamésila (Le Parc de la Voie Ferrée)

Parc Hamésila (Le Parc de la Voie Ferrée)

Le Parc de la Voie Ferrée est un parc urbain à Jérusalem qui longe l'ancien chemin de fer de Jérusalem, désaffecté depuis 1998 en raison du piètre entretien de ses voies ferroviaires. Le parc s'étend sur une distance d'environ cinq kilomètres, tout au long d'une voie de type unique à Jérusalem de par le peu de nivellement qui la caractérise (c'est d'ailleurs le motif pour lequel ce trajet fut choisi à l'origine afin d'y installer la voie ferrée). C'est donc un endroit idéal pour y installer une voie cyclable, au sein d'une ville particulièrement escarpée. La partie municipale du parc débute au sommet du Nah'al Réfaïm, au pied de la « Coline biblique » située à l'est (près de la

vieille gare), tout le long de l'ancien chemin de fer de Jérusalem, à partir du théâtre Le Khan en direction de l'ouest. Dans la partie qui traverse la rue de la Rakévet (le Train), située dans la Colonie Allemande (la Moshava Haguermanit), le parc forme un passage piétonnier compatible à toutes sortes d'activités de divertissement attirant les citoyens. Ce parc aménagé, conciliant la nature urbaine avec des abris en bois et des aires de repos, est l'endroit idéal pour les balades à vélo ou à pied.

פארק המסילה

פארק המסילה הוא פארק עירוני בירושלים, המשתרע לאורך תוואי מסילת הרכבת הישנה בירושלים, שהפסיקה לפעול בשנת 1998, עקב מצב התחזוקה הרעוע של המסילה. שטח הפארק, באורך של חמישה קילומטרים, נמצא בתוואי ייחודי בירושלים בו אין עליות ניכרות (מראש נבחר תוואי הרכבת ככזה שבו נמצאת העלייה המתונה ביותר) ולכן הוא אזור אידיאלי ליצירת מסלול אופניים, בעיר ההררית. הקטע העירוני של הפארק מתחיל בראש נחל רפאים, למרגלות "גבעת התנ"ך" ממזרח (ליד תחנת הרכבת הישנה), ועובר לאורך תוואי מסילת הרכבת הישן מהחאן הירושלמי, ומערבה. בקטע שברחוב הרכבת, שבמושבה הגרמנית, מהווה הפארק רצועת נופש צרה לאורך תוואי מסילת הרכבת הישנה, המשמשת כשדרה ירוקה לפעילויות בילוי ופנאי עירוניות. המתחם המבונה והנטוע משלב טבע עירוני עם מסלולי אופניים והליכה, פרגולות ופינות ישיבה.

סינמה סיטי Cinema City

Cinema City

La construction de ce troisième complexe de la chaîne de salles de cinéma a commencé en 2013, au sein du District National de Jérusalem, au-dessus du parc de stationnement souterrain et à proximité de la Cour Suprême d'Israël.

Le complexe a ouvert ses portes au public le 27 Février 2014. Il comprend 19 salles de cinéma réparties par thèmes (salle VIP, enfants, amour, etc). Le site comprend également deux salles de théâtres et un musée cinématographique. On y trouve de plus, un centre commercial qui comprend plus de 50 magasins. Tout au long des allées, entre les salles de projection et les commerces, sont réparties des figurines de taille humaine représentant des personnages imaginaires célèbres, tel que ceux de Disney ou les Schtroumpfs, auprès desquels les visiteurs aiment se prendre en photo.

Sur le toit de la structure a été créée la « Cité Biblique », une aire où sont représentées plus de 60 scènes issues de la Bible. On y retrouve notamment un modèle de « l'Arche de Noé », dans laquelle est projeté un film d'animation retraçant l'histoire de Jérusalem. Au troisième étage, se situe « le Musée du Cinéma juif ».

סינמה סיטי

מתחם שלישי של הרשת החל להיבנות בשנת 2013 בקריית הלאום בירושלים מעל חניון הלאום ומול בית המשפט העליון.

המתחם נפתח לקהל הרחב ב-27 בפברואר 2014, והוא כולל 19 אולמות קולנוע המחולקים לנושאים (אולם אח"מ, אולם ילדים, אולם אהבה ועוד). המקום כולל גם שני אולמות תיאטרון ומוזיאון העוסק בקולנוע. מלבד אלה, במקום פועל מרכז קניות הכולל יותר מ-50 בתי עסק. במסדרונות, בין בתי הקולנוע והעסקים השונים, פזרות דמויות מסדרת "הדרדסים" וכן מסרטי דיסני, לצידם נוהגים באי המקום להצטלם.

על גג המבנה הוקם מתחם "עיר התנ"ך", אזור הכולל תצוגות של למעלה מ-60 סצינות מסיפורי התנ"ך, ואף דגם של "תיבת נח", שבתוכו מוקרן, החל מיולי 2014, סרט מצויר העוסק בתולדות ירושלים. בקומה השלישית של הבניין הוקם "מוזיאון הקולנוע היהודי".

בריכת הסולטן La Piscine du Sultan

La Piscine du Sultan

La Piscine du Sultan a été construite en 1536 par le sultan ottoman Soliman le Magnifique. Entre la Guerre d'Indépendance et la Guerre des Six Jours, ce terrain a servi de zone

tampon entre Israël et la Jordanie. Après une série de travaux d'aménagement, le lieu fait désormais office d'amphithéâtre qui accueille divers événements culturels ainsi que des concerts. Parmi les artistes qui s'y sont produit on peut citer Shlomo Artzi, Shalom Hanoch, le groupe Machina et Yehoudit Ravitz, mais aussi des artistes internationaux, tel que Stevie Wonder, Léonard Cohen, Bob Dylan ou Madonna. La Piscine du Sultan fut aussi le théâtre de grands événements en plein air comme par exemple, la foire artisanale « Houtsot Hayotser », le Festival du Film de Jérusalem, des représentations dans le cadre du Festival d'Israël et des opéras.

בריכת הסולטן

בריכת הסולטן נבנתה בידי הסולטן העות'מאני סולימאן הראשון בשנת 1536, ובין מלחמת העצמאות ומלחמת ששת הימים הייתה שטח הפקר בין ישראל לירדן. לאחר מכן הוכשר מתחם בריכת הסולטן וכיום משמש כאמפיתיאטרון פתוח בו מתקיימים אירועי תרבות שונים, והופעות מוזיקה של אמנים כגון שלמה ארצי, שלום חנוך, משינה, יהודית רביץ, ואף אמנים בינלאומיים ביניהם לאונרד כהן, בוב דילן ומדונה. כמו כן מתחם בריכת הסולטן מארח אירועי חוצות גדולים כדוגמת אירועי חוצות היוצר, פסטיבל ירושלים לקולנוע, הפקות של פסטיבל ישראל, והפקות אופרה.

Monuments et Sites Commémoratifs à Jérusalem

Yad Vashem | יד ושם

Yad Vashem

L'Autorité responsable du souvenir des martyrs et des héros de la Shoah est chargée non seulement de la sauvegarde et de la documentation de l'histoire du peuple juif avant et pendant l'Holocauste, mais aussi de la transmission de cet héritage historique aux générations avenir. L'institution est autorisée à accorder le titre de Justes de Nations aux non-Juifs qui ont risqué leur vie pour sauver des Juifs. Le musée Yad Vashem est l'autorité documentation en matière d'éducation, de documentation et de recherche sur le thème de la Shoah. De son siège au cœur de la Forêt de la Mémoire à Jérusalem, Yad Vashem prend part à d'importantes initiatives à but éducatif, mais aussi à des recherches novatrices et des expositions suscitant l'inspiration. L'institution utilise des technologies innovantes de sorte à améliorer le libre accès à une échelle internationale, aux bases de données et aux collections préservées dans ses archives. L'initiative de la création d'une institution à la mémoire des victimes de la Shoah, a été émise pour la première fois par Mordéh'aï Shinavi, membre du kibboutz Mishmar Haémek, en Septembre 1942, au cours d'une réunion du conseil d'administration du Fonds National Juif. Shinavi a proposé « de commémorer le souvenir de l'Holocauste des Juifs en Exil ainsi que celui de ceux qui ont combattus aux côtés des forces alliés ». Il a également suggéré le nom de « Yad Vashem » (« Yad » (main) dans le sens de « monument »). L'expression est extraite du prophète Esaïe, chapitre 56, verset 5 : « je leur donnerai dans mon temple et à

l'intérieur de mes murailles une place et un nom qui vaudront mieux, pour eux, que des fils et des filles ; un nom éternel qui ne disparaîtra jamais. ».

יד ושם

רשות הזיכרון לשואה ולגבורה. מופקד על תיעוד תולדותיו של העם היהודי לפני השואה ובמהלכה ועל הנחלת מורשת השואה לדורות הבאים. המוסד מוסמך להעניק את התואר חסיד אומות העולם ללא יהודים שפעלו להצלת יהודים תוך סיכון חייהם. "יד ושם" הוא המקור הראשון במעלה לחינוך אודות השואה, לתיעוד ולמחקר. מהר הזיכרון בירושלים משלב יד ושם בעשייתו יוזמות חינוכיות משמעותיות, מחקר פורץ דרך ותערוכות המהוות השראה. יד ושם משתמש בטכנולוגיות חדשניות ובכך מגביר את הנגישות הציבורית הגלובלית והמתרחבת למאגרי המידע הגדולים הקיימים באוספי הארכיונים שלו. ההצעה להקמת מוסד לזיכרון קרבנות השואה, הועלתה לראשונה בישיבת מועצת המנהלים של הקרן הקיימת לישראל, בספטמבר 1942, על ידי מרדכי שנהבי, חבר קיבוץ משמר העמק. שנהבי הציע "להנציח את שואת הגולה ואת לחימתם של היהודים בצבאות בני הברית". הוא גם הציע את השם "יד ושם" ("יד" בתור מצבת זיכרון). הביטוי לקוח מתוך ישעיהו, פרק נו', ה': "ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן-לו אשר לא יכרת".

יד לבנים Yad Labanim

Yad Labanim

Yad Labanim (mémorial pour les fils) est un organisme bénévole dédié non seulement à la commémoration des soldats israéliens tombés au combat mais aussi au bien-être de leur famille endeuillée. L'organisme fut fondé à la suite d'une lettre envoyée à la presse en Décembre 1948, à la fin de la Guerre d'Indépendance, par le Dr Miriam Shapirah, dont le fils fut victime des combats. Dans cette lettre, envoyée avec le soutien d'autres mères de défunts et qui portait le titre « mémorial pour les fils », Shapirah a lancé un appel aux mères en deuil en leur proposant de s'unir afin de mettre sur pied une fondation et une institution responsables de préserver le souvenir des victimes et d'ouvrir des orphelinats à l'adresse des enfants de soldats morts à la guerre. Son objectif était aussi d'encourager et de soutenir les mères endeuillées. La lettre a eu une portée considérable au point de susciter le rassemblement de familles explorées. Plus tard, ces réunions ont donné naissance à un organisme agissant avec le soutien du Ministère de la Défense et celui des préfectures régionales. L'organisme Yad

Labanim rassemble des parents, des frères et sœurs endeuillées, qu'ils soient Juifs, Druzes, Bédouins et Circassiens.

יד לבנים

יד לבנים הוא ארגון ישראלי התנדבותי להנצחת זכרם של חללי מערכות ישראל וטיפול במשפחות השכולות. הארגון נוסד בעקבות מכתב למערכות העיתונים ששלחה בדצמבר 1948, בשלהי מלחמת העצמאות, ד"ר מרים שפירא, אם ששכלה את בנה במלחמה. במכתב, שנשלח בתמיכת אמהות נוספות ונשא את השם "יד לבנים", היא קראה לאמהות השכולות להתאחד בייסוד קרן למען הקמת מוסד הנצחה לבנים שנהרגו ובית-ילדים ליתומי המלחמה. מטרתה הייתה גם לתת עידוד ותמיכה לאמהות השכולות. המכתב קיבל הד רב והביא לכינוס אספה מיוחדת של משפחות שכולות. לאחר מכן האספות התפתחו למוסד שלם בתמיכת משרד הביטחון והמועצות המקומיות. הארגון כולל בתוכו הורים, אחים ואחיות שכולים, יהודים, דרוזים, בדואים וצ'רקסים.

החלקה הצבאית בהר הרצל Le Cimetière Militaire du Mont Herzl

Le Cimetière Militaire du Mont Herzl

En 1949, le Ministère de la Défense s'est mis à la recherche d'emplacements propres

Monuments et Sites Commémoratifs à Jérusalem

à l'établissement de plusieurs cimetières militaires destinés aux nombreuses victimes de la Guerre d'Indépendance. Des zones furent attribuées dans certaines régions et le Ministère de la Défense s'adressa au FNJ pour trouver un endroit au sein de la capitale. Le site choisi faisait partie de la colline sur laquelle il avait été décidé auparavant d'inhumer Theodore Herzl, après qu'il soit devenu clair que « selon les conclusions des prospecteurs, l'emplacement est suffisamment vaste pour accueillir le projet concernant le tombeau de Herzl, et semble approprié à l'installation d'un cimetière militaire, ce qui signifie que sur la même colline reposeront côte à côte, le visionnaire de l'idéal sioniste et ceux qui ont sacrifié leur vie afin qu'il puisse être mené à bien. ».

החלקה הצבאית בהר הרצל

בשנת 1949, החל משרד הביטחון לאתר מקומות להקמתם של מספר בתי קברות צבאיים שבהם יובאו לקבורה ההרוגים הרבים של מלחמת העצמאות. במספר ערים נבחרו שטחים בהם יוקמו בתי העלמין הצבאיים, ומשרד הביטחון פנה אל הקרן הקיימת על מנת לאתר אזור בירושלים שבו יוקם בית העלמין הצבאי של העיר. האתר שנבחר להקמת בית הקברות בירושלים היה חלק מהגבעה עליה הוחלט כבר קודם לקבור את הרצל. לאחר שהתברר ש"לפי דברי המטפלים, יספיק השטח לתוכנית של קבר הרצל, ויהיה שטח מתאים לבית קברות צבאי, וכנראה שעל גבעה אחת יהיה הקבר של יוצר החזון הציוני ובית הקברות של מגשימי הציונות".

אתר הנצחה בגבעת התחמושת Le Mémorial de la Colline des Munitions

Le Mémorial de la Colline des Munitions

Il s'agit du site commémoratif national à la mémoire des 182 combattants de l'armée israélienne tombés au combat sur la Colline des Munitions, lors de la libération de la Vieille Ville.

La construction du site a été suggérée par les parents des victimes. Itzhak Feniger, père d'Ofer Feniger, le dernier des soldats tués, a réuni plusieurs parents en deuil qui voulaient préserver la Colline des Munitions et y construire un mémorial central. La planification du site a commencé dès 1968, selon les plans d'un projet conçu par le cabinet d'architectes Benyamin Idelson – Gershon Tsipor. La décoration intérieure et la mise en place de l'exposition a été assurée par Rafi Bloomenfeld. C'est en 1975 que fut finalement inauguré le mémorial de la Colline des Munitions, au sein duquel a été préservé une partie de l'avant-poste qui s'y trouvait, et a été

créé un musée à la mémoire des soldats tombés au combat. Sur le mur du musée sont gravés les noms de 182 combattants tombés au cours de la bataille pour la libération de Jérusalem pendant la guerre des Six Jours. 182 oliviers ont été plantés sur le site en leur mémoire. Une partie de l'avant-poste a été détruite, mais les parties centrales et occidentales ont été préservées tel qu'elles étaient au moment des combats. En 1990, le site a été reconnu comme un site historique national.

אתר הנצחה בגבעת התחמושת

אתר הנצחה הממלכתי לזכר 182 לוחמים אשר נפלו בקרב על גבעת התחמושת, שממנה פרצו כוחות צה"ל אל העיר העתיקה.

הקמת האתר הייתה ביוזמת ההורים השכולים. יצחק פניגר, אביו של עופר פניגר, אחרון הנופלים בקרב, כינס כמה הורים שכולים שביקשו לשמר את מוצב גבעת התחמושת ולהקים בו אתר הנצחה מרכזי לנופלים. בשנת 1968 הוחל בתכנון אתר הנצחה במקום. את התכנון ביצע משרד האדריכלים בנימין אידלסון - גרשון צפור כשעל עיצוב הפנים והתצוגה הופקד רפי בלומנפלד. בשנת 1975 נחנך בגבעת התחמושת אתר הנצחה, שבו נשמר חלק מהמוצב שהיה במקום, והוקם בו מוזיאון להנצחת הלוחמים. על קיר במוזיאון חקוקים שמות 182 הנופלים במערכה על ירושלים במלחמת ששת הימים. במקום ניטעו 182 עצי זית לזכר הנופלים בקרב על ירושלים. חלק מן המוצב נהרס, אך חלקיו המרכזיים והמערביים נותרו כשהיו בעת הלחימה. בשנת 1990 הוכר האתר כאתר הנצחה ממלכתי.

מוזיאון אסירי המחתרות
Le Musée des prisonniers de
la résistance

Le Musée des prisonniers de la résistance

Le Musée des Prisonniers de la résistance, situé dans le Quartier Russe (Migrash Haroussim) de Jérusalem, est un musée à la mémoire des partisans des organisations clandestines juives emprisonnés dans la prison centrale de Jérusalem, pendant la période du mandat britannique. Le musée, géré par le Ministère de la Défense, retrace l'histoire de l'insurrection juive contre les Britanniques, et son emplacement authentique fait de lui un site d'une importance unique. L'une des salles du musée est dédiée à la mémoire des résistants exécutés au cours de la période

de la lutte pour l'établissement de l'État - des combattants Juifs condamnés à mort par des gouvernements étrangers en raison de leur engagement actif à la cause sioniste. En 1991, la responsabilité du site a été transmise aux mains du Ministère de la Défense, qui a rénové l'ancien bâtiment, restauré la prison et en a fait le Musée officiel des Prisonniers de la Résistance. L'enceinte du musée est une structure sous l'égide du Conseil de Conservation des Sites nationaux.

מוזיאון אסירי המחתרות

מוזיאון אסירי המחתרות, הנמצא במגרש הרוסים בירושלים, הוא מוזיאון הנצחה לזכרם ופועלם של חברי המחתרות העבריות בתקופת המנדט הבריטי, שנכלאו בבית הסוהר המרכזי בירושלים. המוזיאון, השייך למשרד הביטחון, מספר את סיפור המרי העברי בבריטים, וייחודו בכך שהוא שוכן במבנה בית הסוהר הבריטי במגרש הרוסים. אחד האולמות במוזיאון מוקדש לזכרם של עולי הגרדום בדור התקומה - הלוחמים היהודים שהוצאו להורג על ידי שלטונות זרים בשל פעילות ציונית. בשנת 1991 עבר המבנה לידי משרד הביטחון, ששיפץ את המבנה הישן, שחזר את בית הסוהר והפך אותו למוזיאון אסירי המחתרות. מבנה המוזיאון הוא מבנה לשימור של המועצה לשימור אתרים

Portes de Jérusalem

Les Portes de Jérusalem sont des passages qui permettent d'accéder à la Vieille Ville à travers les murailles de Jérusalem. Ces entrées ont été créées entre 1538-1539, dans le cadre de la rénovation et la consolidation des murailles par le sultan Ottoman, Soliman le Magnifique.

Actuellement, il existe sept portes accessibles à travers les remparts, alors que d'autres sont obstruées. Au cours de l'histoire, d'autres portes ont existé, mais toutes ont été bloquées avec le temps. La Porte de la Miséricorde (La porte Dorée) est la plus célèbre des portes murées.

שערי ירושלים

שערי ירושלים הם השערים המאפשרים כניסה לעיר העתיקה דרך חומות ירושלים, אשר נבנו בין השנים 1538-1539, יחד עם שיפוץ ובניית חומות העיר העתיקה על ידי הסולטאן העות'מאני סולימאן הראשון. כיום ישנם שבעה שערים פתוחים בחומה, ומספר שערים אטומים. בתקופות שונות בהיסטוריה היו בחומות ירושלים שערים שונים, שנסתמו לאורך הדורות. שער הרחמים הוא המפורסם מבין השערים האטומים.

שער ציון Porte de Sion (Sha'ar Tsion)

Porte de Sion (Sha'ar Tsion)

La Porte de Sion est l'une des portes de Jérusalem, également connue sous le nom « Porte de David », « Porte du Quartier Juif » ou « Porte des Juifs ». Elle sert d'accès au Quartier Juif de la Vieille Ville. C'est en fait un couloir de commutation, à savoir une voie d'entrée courbée à 90 degrés vers la droite, un agencement censé rendre une attaque ennemie plus difficile (cette technique est employée pour la plupart des portes des remparts). Les murs de pierre autour de la porte sont criblés de balles, rappels des batailles féroces qui ont eu lieu pendant la Guerre d'Indépendance. Le nom « Porte de Sion », provient du nom de la colline vers laquelle elle conduit. Ce titre apparaît déjà sur les cartes médiévales, dont la première d'entre elles est la carte de Cambrai tracée par les Croisés et datée de 1150, se trouvant à la bibliothèque municipale de Cambrai, en France. Sur cette carte, elle est appelée la Porte du Mont Sion.

שער ציון

שער ציון הוא אחד משערי ירושלים, הנקרא גם "שער דוד", "שער הרובע היהודי" או "שער היהודים" והוא משמש לכניסה לרובע היהודי. זהו שער תפנית, כלומר הכניסה דרכו היא ב-90 מעלות ימינה, כדי להקשות על התקפת אויב (בדומה לרוב שערי החומה). אבני החומה מסביב לשער מנוקבות בחורי כדורים, שריד לקרבות העזים שהתחוללו במקום במלחמת העצמאות. השם 'שער ציון' לקוח משם ההר אליו הוא מוביל, ומופיע לראשונה במפות מימי הביניים. הראשונה שבהן היא מפת קמברה הצלבנית משנת 1150, השמורה בספריית העיר קמברה שבצרפת, בה נקרא השער בשם שער הר ציון.

des accès au Quartier Musulman. De l'autre côté de la porte, se situe le quartier arabe Bab al-Zahra, qui porte son nom.

שער הפרחים

שער הפרחים (בערבית: "באב אל סאהרה" - השער הפתוח) ידוע גם בשם שער הורדוס הוא אחד משערי ירושלים, ונמצא בחלק הצפוני של חומות ירושלים, ומהווה את אחת הכניסות לרובע המוסלמי. סמוך לשער מבחוץ נמצאת שכונת באב א-זהרה, כשמו הערבי של השער.

שער הפרחים Porte des fleurs ((Sha'ar Haprah'im)

Porte des fleurs (Sha'ar Haprah'im)

La Porte des Fleurs (en arabe : Báb à Sahrh » - la porte ouverte), aussi connue comme la porte d'Hérode, est l'une des portes de Jérusalem, située dans la partie nord de la muraille de Jérusalem. Elle constitue un

שער חדש Nouvelle Porte (Sha'ar Hah'adash)

Nouvelle Porte (Sha'ar Hah'adash)

La Nouvelle porte (« Báb Alg'did » en arabe) est l'une des portes de Jérusalem, située dans la paroi nord-ouest de la Vieille Ville. Cette entrée relie l'abbaye Notre-Dame de Jérusalem, située en dehors de la Vieille Ville, au Quartier Chrétien situé à l'intérieur. La Nouvelle Porte occupe la position topographique la plus élevée de toutes les portes de la Vieille Ville.

Durant la période comprise entre la Guerre d'Indépendance et la Guerre des Six Jours, la porte était obstruée et inaccessible vu qu'elle se trouvait sur la ligne de démarcation séparant Israël de la Jordanie. Après la Guerre des Six Jours, la porte a été rouverte au public.

שער חדש

השער החדש (בערבית "באב אלג'יד") הוא אחד משערי ירושלים, הממוקם בחומה הצפון מערבית של העיר העתיקה של ירושלים. השער החדש מחבר בין מנזר נוטר דאם דה ז'רוזלם הנמצא מחוץ לעיר העתיקה לרובע הנוצרי הנמצא בתוך העיר העתיקה. השער החדש נמצא במקום הטופוגרפי הגבוה ביותר מכל השערים של העיר העתיקה של ירושלים. בין מלחמת העצמאות למלחמת ששת הימים השער היה סגור ולא היה בשימוש שכן הוא נמצא על קו הגבול העירוני בין ישראל לירדן. לאחר מלחמת ששת הימים השער נפתח מחדש לציבור.

שער יפו Porte de Jaffa (Sha'ar Yafo)

Porte de Jaffa (Sha'ar Yafo)

La Porte de Jaffa (en arabe : « Bab el H'alil, » la porte de Hébron), est l'une des portes de

la muraille de la Vieille Ville de Jérusalem. Pendant la période des Croisés, elle fut aussi appelée Porte de David, au nom de la citadelle appelée la Tour de David se trouvant à proximité. La porte se situe au milieu du mur occidental de la Vieille Ville de Jérusalem, et elle porte le nom de l'ancienne route menant vers l'ouest (aujourd'hui - rue Jaffa), en direction de la ville de Jaffa et de son port, qui était le principal port de la Terre d'Israël, jusqu'à l'époque du mandat britannique. Le nom arabe de l'entrée fait référence à l'ancienne route de Hébron, qui prend sa source aux pieds de la muraille pour se diriger vers le sud, en direction des villes de Bethléem et Hébron. Ces deux anciennes routes demeurent encore deux des principales artères de circulation de Jérusalem.

שער יפו

שער יפו (בערבית "באב אל ח'ליל", שמשמעותו שער חברון) , הוא אחד משערי ירושלים בחומת העיר העתיקה. בתקופה הצלבנית הוא נקרא גם "שער דוד", על שם המצודה הקרויה מגדל דוד הסמוכה לו. השער קבוע באמצע החומה המערבית של העיר העתיקה בירושלים, ונקרא על שם הדרך העתיקה המוליכה ממנו מערבה אל העיר יפו (היום - רחוב יפו) ונמל יפו, שהיה הנמל הראשי של ארץ ישראל עד לתקופת המנדט הבריטי. שם השער בערבית מתייחס לדרך חברון העתיקה, היוצאת משער יפו דרומה ומוליכה אל הערים בית לחם וחברון. שתי דרכים עתיקות אלו מהוות גם כיום עורקי תחבורה ראשיים בירושלים.

שער האריות

Porte des Lions (Sha'ar Haarayot)

Porte des Lions (Sha'ar Haarayot)

La porte des Lions (en arabe : « Bab Alasbat » - « Porte des tribus ») est l'une des portes de la muraille de la Vieille Ville de Jérusalem appelée ainsi en raison des deux paires de guépards sculptés en reliefs sur ses côtés, considérés à tort comme des lions. La porte a été créée entre les années 1538-1539, dans le cadre de la rénovation et la consolidation des murailles par le sultan Ottoman, Soliman le Magnifique. C'est à travers cette porte que les parachutistes ont pénétré dans la Vieille Ville durant la Guerre des Six Jours. Ce fut la première fois dans l'histoire de Jérusalem qu'une armée s'introduise dans la ville en venant par l'est. Au cours de l'intrusion, les portes d'entrée furent pulvérisées. Elles furent reconstruites deux ans plus tard, en février 1969.

שער האריות

שער האריות (בערבית: "באב אלאסבאט" - "שער השבטים") הוא אחד משערי חומת העיר העתיקה של ירושלים הקרוי כך בשל תבליטי שני זוגות הברדלסים

משני צדדיו, שנחשבו, בטעות, לאריות, וקיבעו בכך את השם המוכר. השער נבנה בין השנים 1538-1539, יחד עם שיפוץ ובניית חומות העיר העתיקה על ידי הסולטאן העות'מאני סולימאן הראשון. במלחמת ששת הימים פרצו הצנחנים לעיר העתיקה דרך השער. זאת הייתה הפעם הראשונה בהיסטוריה של ירושלים שצבא פורץ אל העיר מכיוון מזרח. במהלך הפריצה נפצו דלתות השער, והן שוקמו לאחר שנתיים, בפברואר 1969.

שער הרחמים

שער הרחמים הוא אחד משערי ירושלים, הנמצא בצדה המזרחי של חומת ירושלים. הוא מורכב למעשה משני פתחים, החסומים כיום בלבנים. שמו של הפתח הצפוני שער התשובה ושל הדרומי שער הרחמים. שער הרחמים היה היחיד מבין שערי החומה שמוביל ישירות להר הבית. בבית השער פועל כיום בית תפילה ולימוד מוסלמי. הכניסה למבנה השער היא דרך הר הבית בלבד.

vu que la route mène vers le nord, en direction de la ville de Damas, capitale de la Syrie. En arabe elle est aussi appelée « Bab el-Amud » (la Porte du Pilier) au nom du pilier qui trônait autrefois sur la place située près de la porte. À côté de la porte (à l'intérieur de la muraille) se tient le Musée de la Place Romaine, et à l'est (à l'extérieur), la Grotte de Sédécias (Tsidkiyahou).

שער הרחמים La Porte Dorée

La Porte Dorée

La Porte Dorée est l'une des portes de la Vieille Ville de Jérusalem, située à l'est de la Muraille. Il s'agit en fait de deux ouvertures entravées actuellement par d'énormes blocs de pierre. La première entrée, située au nord, est appelée la Porte du Repentir et celle au sud, la Porte de la Miséricorde. La Porte Dorée était la seule porte de la muraille à mener directement au Mont du Temple. Aujourd'hui, à l'intérieur de la porte, se trouve un établissement musulman consacré à la prière et à l'étude. L'entrée vers ce lieu n'est possible qu'à partir du Mont du Temple.

שער שכם Porte de Damas (Sha'ar Shech'em)

Porte de Damas (Sha'ar Shech'em)

La Porte de Damas (en arabe « Bab al-Amoud ») est considérée comme la plus magnifique des portes bâties par les ottomans à Jérusalem. L'entrée a été édifiée sous le règne du sultan ottoman Soliman le Magnifique en 1538. La porte est appelée en hébreu « la porte de Naplouse ». En effet, c'est à partir de cette porte que commence la route qui mène vers la ville de Naplouse (Shech'em, en Hébreu). Dans la plupart des autres langues, on l'appelle « la porte de Damas ». Pour la même raison que la précédente,

שער שכם

שער שכם (בערבית "באב אל-עמוד") נחשב לשער היפה והמפואר בשערי חומת ירושלים העות'מאנית. השער נבנה בתקופה העות'מאנית בהוראת הסולטאן סולימאן המפואר בשנת 1538. השער נקרא בעברית "שער שכם" משום שממנו יצאה הדרך צפונה, לעבר שכם. ברוב השפות האחרות הוא נקרא "שער דמשק". מאותה סיבה: הדרך צפונה הובילה בהמשך לעבר העיר דמשק. בערבית הוא נקרא "באב אל-עמוד" (שער העמוד) על שום העמוד שניצב בעבר בכיכר השער. בסמוך לשער (בין חומות העיר העתיקה) שוכן מוזיאון הכיכר הרומית, ומזרח לו (מחוץ לחומות) נמצאת מערת צדקיהו

שער האשפות Porte des Immondices (ou des Maghrébins) (Sha'ar Ha'ashpot)

Porte des Immondices (ou des Maghrébins) (Sha'ar Ha'ashpot)

La Porte des Maghrébins ou des immondices (en arabe « Al-bab Ma'arbh »), est l'une des portes de Jérusalem, située sur le mur sud de la Vieille Ville, près du Mur occidental. La porte a été appelé en arabe Bab al-Arb, la porte des Maghrébins, en raison du nom du quartier musulman Mughrabi situé à proximité de la ville, jusqu'à ce que celui-ci fut complètement rasé, à l'issue de la Guerre des Six Jours en 1967. Elle se nomme également Bab al-Silwan (Porte de Silwan, Kfar Hashiloah) d'après le nom du village voisin, se trouvant à l'extérieur de la muraille. La Porte des Maghrébins sert maintenant d'accès au Mur Occidental (le Kotel) pour les autobus et de sortie pour les véhicules qui traversent le Quartier juif.

שער האשפות

שער האשפות (בערבית "בַּאב אַל-מַע'אַרְבַּה"), הוא אחד משערי ירושלים, השוכן בחומה הדרומית של העיר העתיקה סמוך לכותל המערבי. השער נקרא גם

בערבית בשם 'באב אל-מע'ארבה' (שער המרוקאים) על שם השכונה המוסלמית-מוגרבית ששכנה בסמוך לו בתוך העיר עד שהוחרבה מיד אחרי מלחמת ששת הימים ב1967, או 'באב אל-סילוואן' (שער סילוואן, כפר השילוח) על שם הכפר הסמוך מחוץ לחומה. שער האשפות משמש היום לכניסת אוטובוסים לאזור הכותל, וליציאת כלי רכב מאזור הרובע היהודי.